5-РІЧЧЯ



ШІКАҐО

П'ЯТИРІЧЧЯ
„ЛЕВІВ"

ОГЛЯД ДІЯЛЬНОСТИ

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО СПОРТОВОГО ТОВАРИСТВА

„ЛЕВИ"

В ШІКАҐО

за роки 1949—1954

5th ANNIVERSARY

of

UKRAINIAN AMERICAN SPORT CLUB

LIONS

1949—1954

Зібрав і видав Ювілейний Комітет УАСТ „Леви", в складі:
Іван Красник, Богдан Білинський, Зенон Косачевич, Богдан Куцан,
Григор Масник



1955 — ШІКАҐО

З друкарні В-ва „Америка“, 817 Норт Френклин вул., Филаделфія 23, Па.

Олесь Бабій

Пісня про молодість і спорт

Присвячую У. А. С. Т. "Леви" в п'ятиріччя

Життя пливе так, як на морю хвиля,
несе нам перли — вік молодих літ.
Де молодість, там радощі й весілля,
там розцвітає папороті цвіт.

Де молодість, там подихи весняні
нестримних бур, світанку і роси,
буяння мрій і сни, щоби в коханні
прожити чари розкоші, краси.

Життя, то бій невпинний і змагання,
в нім переможцем той, хто має міць,
незламність волі, віру без вагання
та бистрозорість думки і зіниць.

Ми молоді, й нам життьова дорога
ще стелиться в майбутність, в далечінь,
надія йде до нашого порога,
всміхається і гонить смутку тінь.

Міцні в нас груди, м'язи мов сталеві,
тож нас манить танок, пісень акорд,
ми дужі й сильні, як молоді леви,
то й любимо забави, гри і спорт.

Тоді спортовці до вдовіль найближчі,
коли ритмічно, рівно, в такт один,
бадьоро, гордо й весело на грищі
маршують чоти змагунів, дружин.

Коли цілує сонце їхні лиця,
і гладять чола леготи, вітри,
й дуднить на площі стоптана землиця
від кроків чот, що ждуть почину гри.

Життя теж гра, й лиш той, що в кожнім ділі
проворний, жвавий, зручний, наче грач,
той у житті несхибно йде до цілі,
і ловить щастя, як при "ґолі" — м'яч.

Тому то спорт, рух перегонів, змагу
плекають в наших молодих серцях
геройський дух і мужність, і відвагу,
показують до перемоги шлях.

І вправи й спорт гартують нас до чинів,
і до трудів у карності й дружбі,
щоб ми здобули волю Україні,
були завзяті й смілі в боротьбі.



Іван Красник

П'ЯТИРІЧЧЯ

Українсько-Американське Спортове Товариство „Леви" в Шікаго відзначає цього року п'ятиріччя свого існування. П'ятиріччя виступу на зеленій мураві за океаном, п'ятиріччя спортової боротьби за гідну репрезентацію українського спорту на стадіонах ЗДПА, п'ятиріччя популяризації серед чужого оточення сімох хвилюючих літер, що творять магічне й безсмертне для нас слово — Україна.

Правда, швидко проминули тих п'ять років від часу постання нашого товариства. П'ять літ у житті організації — не великий відтинок часу, а все ж таки впродовж того часу багато дечого змінилося. Багато з нас уже стало американськими громадянами, багато позакладало свої теплі сімейні гнізда, багатьом у колишні юнацькі кучері вплів невблаганний час свої тривожні сріблисті волоконця. . . .

Але в тих змінах непорушно залишилось у нас одне: залишився чарівний і чудотворний образ Рідного Краю. Залишилась наша непоборна за ним туга й солодкий обов'язок йому служити. Залишилось невідлучне прагнення допомагати йому тими засобами, що їх маємо до цілковитої своєї розпорядимости — говорити словами рухів і переконливою мовою своєї спортової вправности й вироблености з'єднувати йому прихильників і приятелів.

Після приїзду до нової країни нашого поселення — ми скоро себе відшукали та з великим зусиллям склеїли одну футбольну команду. А сьогодні маємо в Шікаго, крім „Левів" із різними діяльними ланками, ще три нові спортові товариства, чи пак секції товариства, а то: "Крила", "Тигри" та Спортову Секцію при Студентській Громаді. Сьогодні, в порівнянні з початком, ми диспонуємо вже досить великим людським матеріялом, що вимагає лише відповідного вишколу.

Минуло п'ять літ. . . .

Минуло п'ять літ упертої праці. П'ять літ важкого змагання за сповнювання того добровільного обов'язку, що, приїхавши сюди, ми його на себе перебрали. Та чи ми його добре сповнюємо — не хочемо самі судити. В цьому нас колись виручить хтось інший, що досліджуватиме фактори української пропаґанди на землі Вашінгтона.

Видаючи сьогодні цей Огляд, хочемо Вам, Дорогі Змагуни й Змагунки та Члени нашого товариства, дати ілюстрований облік нашої дотеперішньої праці. На сторінках цього збірника вона подана ляконічно й не в вишуканій літературній формі. Але, поза достойним п. д-р О. Бабієм, автори статтей не літератори. Вони спортовці або прихильники спорту й блискучої форми вимагають ви-

ключно на грищі. Цим збірничком хочемо поінформувати український загал про свій пройдений шлях та збалянсувати свої досягнення і невдачі.

До наших здобутків слід зачислити не тільки спортові успіхи на майданах чи залях, але, головно, це, що, завдяки тим осягам, ми в великій мірі спопуляризували свою національну назву, ім'я українського спортовця й дали нагоду американцям застановитися, що ми за народ та де причини нашого споконвічного лиха.

Захоплені своїми досить великими успіхами, головно в копаному м'ячі, ми, може, дещо забагато присвятили йому уваги зо шкодою для інших ділянок спорту. Це наш недолік і в прийдешньому ми повинні більше уваги присвятити таким спортам, як легкоатлетика, плавання, лещетарство і т.п. Крім цього — варто б ще раз попробувати організацію популярного на американському ґрунті бейсболу й футболу.

Закінчуючи цих кілька вступних речень, складаю щиру подяку тим усім, хто будь-чим причинився до появи цієї публікації друком. Зокрема Шановним Панам Авторам засилаю за їхню безкорисну працю своє дружньо-тепле "Спасибі!"

Шікаго, серпень 1955 р.



Богдан Білинський

У.А.С.Т. „Леви“

Велике поширення фізичної культури й спорту мусить бути зачислене до багатьох інших притаманних ціх 20-го століття.

Розвиток фізичної культури, а спорту зокрема, залежить у великій мірі від загального рівня культури даної країни, а також від більше чи менше сприятливих матеріяльних обставин, а часто й політичних.

У народів із вищою культурою, в країнах матеріяльно багатих, а передусім у народів державних, справи ці, очевидно, виглядають краще, як у народів із нищою культурою, матеріяльно вбогих і бездержавних.

Руханка й спорт сьогодні є важливим засобом пропаґанди в міжнародній політиці. Руханкою й спортом цікавляться сьогодні мільйони людей. Багато з них поза спортом не цікавиться нічим іншим — це читачі останніх сторінок часописів із спортовими вістками, чи читачі окремих спортових видань.

Масове поширення руханки на ЗУ Землях тісно зв'язане з сокільськими й січовими товариствами, що при кінці 19-го й спочатком 20-го століття, цебто перед і по першій світовій війні, постають і в короткому часі охоплюють собою всю країну. Величаві масові сокільські й січові здвиги перед першою світовою війною ще дотепер залишаються в пам'яті старших віком людей і в тому часі були успішним способом поширення руханки.

Перші прояви зорганізованого спортового життя на ЗУ Землях зв'язані з появою гімназійних футбольних гуртків на початку 20-го століття. Першими є „УСК“-Львів, 1906 р., відтак „Сянова Чайка“, 1908 р. в Перемишлі. Опісля основується спорт. т-во „Україна“ у Львові, „Поділля“ в Тернополі, „Скала“ в Стриї та інші. В часі першої світової війни праця в спортово-руханкових товариствах завмирає. Після її закінчення та по невдачних наших визвольних змаганнях ЗУ Землі опинюються під польською окупацією.

Польська влада не дозволяє на відновлення сокільських і січових товариств. Умовини для розвитку масових руханкових організацій стають дуже несприятливі.

Новоосновані товариства „Луги“ і „Каменярі“ розгалуженого поширення не осягають. Краще виглядає справа з спортовими товариствами.

У короткому часі постають вони по більших і менших містах, і навіть по селах. Постає окремий „Український Спортовий Союз“, що кермує іхнім життям. Спортом уже не тільки цікавиться молодь, але й старше громадянство. Це час до другої світової війни. На східньо-українських землях справа фіз. культури й спорту до часу першої світової війни, як окрема українська проблема, не існує, і майже не існує зорганізоване українське національне життя.

Це одначе не значить, що на східніх українських землях у тому часі немає жодного спортового життя.

Вже в 1880-1890-тих роках появляється там „копаний м'яч“. Його поява зв'язана з приїздом англійських працівників до фабрик у Харкові й Одесі. Одеса вже 1913 р. здобуває першенство Росії, перемагаючи Петербург 4—2.

Справді масового характеру набирає на СУ Землях копаний м'яч по першій світовій війні. Починаючи від 1922 р., переводяться там змагання за першенство України. Про розмах росту футбольних дружин на території Великої України свідчать числа дружин копаного м'яча. До перших розгривок за чашу в 1934 році стають там 39 дружин, в 1938 році — 99, в 1939 р. — 439, а в останньому році перед другою світовою війною 689. Цей ріст триває далі. До другої світової війни совєти не звертають великої уваги на вдержування спортових зв'язків із іншими країнами. Вони не беруть участи в жодній спортовій світовій Олімпіяді. Несподіванкою для спортового світу є участь совєтів в останній олімпіяді, а ще більшою несподіванкою є успіхи совєтських спортовців на тій же олімпіяді. Між першунами світу в різних ділянках спорту перший раз бачимо багато українців, що виступають у совєтській репрезентації, і своїми спортовими осягами збільшують большевицькі успіхи на олімпіяді й інших міжнародних виступах.

Залишення попередньої тактики бойкоту спортових імпрез "капіталістичного світу", а зокрема світових олімпіяд, означає, що большевики, по переведенні інтензивної праці над піднесенням своїх спортових осягів, рішаються виступити на зовні — щоб використати цю ділянку для своєї політичної пропаґанди.

Друга світова війна спричинює, що мільйони людей, будьто силою переміщені, будьто добровільно, залишають свої землі, утікають перед московсько-большевицьким терором на захід. У той спосіб сотні тисяч українців опиняються головно на території Німеччини й Австрії, де, як скитальці „ДП“, знаходять опіку міжнародної допомогової організації УННРА, а відтак ІРО. Велика більшість тих скитальців замешкує в таборах.

Високий відсоток молодого елементу в таборах, доволі багато свобідного часу, а далі — перебування в країні з високо розвиненим спортом, є тими позитивними чинниками, що допомагають розвиткові укра-

інських спортових товариств, що організуються майже в усіх скитальських скупченнях.

У 1945 р. постає централя для керівництва їхньою спортовою діяльністю — Рада Фізичної Культури, яка в 1947 р., під фаховим проводом мґр. Івана Красника, розвиває дуже широку діяльність. РФК об'єднує 51 товариств з 4302 членами, в тім 592 жінок, і під оглядом організаційної й дисциплінарної справности стоїть чи не найвище серед організацій на еміґрації.

Міжклюбові змагання, змагання з чужонаціональними скитальськими клюбами, як і змагання з німецькими спортовими клюбами, відзнака фізичної справности, а передусім захоплення спортом молодого таборового елементу, дають позитивні висліди.

На міжнародній спортовій олімпіяді, зорганізованій Міжнародним Комітетом Політичних Утікачів (ІНКОПФ) в 1948 р., українці здобувають першенства в багатьох конкуренціях, а між іншими — в найемоційнішій ділянці спорту — в копаному м'ячі, перемагаючи всіх своїх противників (поляків, мадярів, югославів, литовців), все одним вислідом 5-1.

Коли наспів час ліквідації таборів і переселення скитальців на постійний побут у різні країни світу — наші спортовці опускають свої табори з міцним рішенням — на нових місцях поселення продовжувати спортову діяльність та своїми успіхами допомагати до популяризації українського імени серед чужинців. До благословенної ліквідації скитальських таборів у Німеччині й Австрії причинюються ЗДПА своїм благородним рішенням про дозвіл 404,000 скитальцям на в'їзд до ЗДПА. На основі цього рішення — близько 80,000 українців переїздить на постійний побут за океан. Місцем осідку нових українських еміґрантів стають передусім більші промислові американські центри. У той спосіб також на терен міста Шікаґа, в часі між 1949—1951 роком, прибуває кілька тисяч нових еміґрантів. Між ними знаходяться й колишні спортові діячі та активні змагуни. Тут стверджують вони факт, раніше їм відомий, що кількасоттисячна українська еміґрація в ЗДПА не доцінила якслід пропаґандивного значення спорту, й поза нечисленними гуртками й клюбами, які головно змагаються внутрі своїх організацій, не створила вона однієї сильної репрезентативної української дружини.

У Шікаґо, в часі прибуття перших нових еміґрантів, існував при укр. грек. кат. парохії спортовий клюб, що свою діяльність обмежував до внутрішньо-клюбових розгривок в стук-пук і круглі. На зовні він не виступав. Новоприбулі еміґранти, зокрема нечисленні тоді колишні спортові діячі та змагуни, зразу відчувають цю порожнечу в зорганізованім житті укр. еміґрації й починають думати про оснування українського спортового товариства. Така думка нуртує з початком 1949 р. у пп., як дир. Г. Масник, О. Маркевич, Б. Наконечний, мґр. Р. Ленчицький і В. Кашуба. Із приїздом до Шікаґа мґр. І. Красника, інж. Б. Білинського і д-р В. Вірщука скликано 23. жовтня 1949 р. в домівці Укр. Амер. Клюбу осно-

вуючі Загальні Збори. Відкрив їх пан Гриць Масник іменем Ініціятивного Комітету. В зборах бере участь 33 особи, як члени основники. Ними є: Г. Масник, Красник, І. Ленчицький, Р. і С. Желтваї, В. Вірщук, Я. Мицавка, Р. Андрушко, Р. Павліш, В. Воловчук, М. Борняк, С. Масник, І. Масник, М. Ярошевич, І. Білинський, М. Хіч, Я. Красник, Р. Брехун, Ю. Гура, О. Маркевич, С. Ременюк, Я. Сарапук, В. Дикий, О. Рончковський, Б. Білинський, Д. Рак, Я. Рак, В. Кашуба, В. Романюк, А. Каменецька, О. Сарапук, Ч. Воловчук, Б. Цурковський, Р. Мицик.

Зборами керує Президія, в складі інж. Б. Білинський як голова і д-р В. Вірщук як секретар.

Збори рішають, щоб аж до часу вирішення правних проблем, зв'язаних із оснуванням окремого самостійного товариства та до часу вироблення окремого статуту, керуватися відповідними постановами колишнього статуту РФК, а діяльність почати як секція Т-ва „Самопоміч". Товариство приймає назву „Січ". Одноголосно вибірається його перший Провід: І. Красник — голова, Б. Білинський — м. гол., д-р В. Вірщук — секретар, І. Масник — скарбник, В. Кашуба — господар, Я. Красник — орг. референт та А. Каменецька — жін. реф. До Контрольної Комісії вибрано: мґр. Я. Рака, мґр. Р. Ленчицького і С. Желтвая. Мґр. І. Красник і мґр. Я. Рак вказують на потребу притягнення до Т-ва американців укр. походження та на доцільність зорганізувати при Т-ві секцію американського спорту. Членську вкладку устійнюється на 50 центів місячно.

Уже нововибраному Проводові залишено журбу про роздобуття фондів, потрібних на закуп спортового виряду й приладдя. Намічено переведення внутрішніх членських позичок, збірки добровільних датків та улаштування товариської забави.

Першою проблемою нововибраного Проводу є справа домівки. Проблему цю розв'язується так, що „Січ", як секція „Самопомочі", буде тричі в тижні користуватись домівкою, — що її „Самопоміч" з Т-вом „СУМА" винайняли при вул. Шікаґо 2115.

Вкоротці закуплено пінґ-понґовий стіл і в той спосіб „Січ" почала свою діяльність. Ланковим пінґ-понґу стає Я. Красник. Пан М. Зеленяк, а відтак п. Лушпинський, беруться до організації шахістів.

Провід Т-ва веде енергійну акцію за приєднання нових членів, переводить збірку добровільних грошових датків на закуп виряду. Зібрано 305 долярів, в цьому щедрий дар інж. Куропася в висоті 55 дол., першого і в той час одинокого старого еміґранта, що цікавився справою спортового товариства та її підтримував. Збірку переводили: Б. Білинський, В. Кашуба, І. Красник і Г. Масник. Відділи УНС і 93 від. УРС причинилися своїми датками до успіху збірки.

Рівночасно йде підготова до монтування дружини копаного м'яча. Пан Г. Масник, ще до часу зборів Т-ва, висилає М. Касіянові, В. Зарицькому, Ю. Коханюкові, С. Т. Лютакові, В. Кобзяреві і Р. Арнтові, відомим нашим копунам, що перебували в тому часі в Европі, листи й ашуранси,

Згодом, у порозумінні з Проводом, п. В. Кашуба висилає дальші ашуранси: С. Ходаневі, В. Гарасимові, О. Пундорові, С. Борисевичеві, В. Хижакові, Б. Кметі й І. Климові.

У лютому 1950 р. вступає Т-во до Національної Ліґи Копаного М'яча, що віднеслася з проханням до нас, щоб Т-во прийняло таку назву, яка була б у англійській мові всім зрозуміла. В тій цілі відбуваються 19. березня 1950 р. Надзвичайні Загальні Збори, на яких дотеперішню назву „Січ" змінено на „Леви". ""Леви" мають грати в першій дивізії „Північ". Крім першої дружини Т-во мусить виставити резерву. Постає прикра ситуація, бо замало змагунів. Щоправда, вислано багато ашурансів і листів та ведуться дальші старання спровадити якнайбільше копунів, та клопіт у цьому, що шлях до Шікаґа провадить через Нью-Йорк, і ті грачі, що через Нью-Йорк їдуть до Шікаґа, пропадають у Нью-Йорку.

Що „Леви" вже в першому році існування здобувають першенство Дивізії, то завдячують це головно щасливому збігові обставин, бо перших двоє змагань розіграно з найслабшими противниками. Ті змагання виграно, а в міжчасі склад дружин скріпився.

Резерва „Левів" у першому році це не футбольна дружина в повнім значенні цього слова, а збір людей, що мали охоту „копати". І коли перша дружина виїхала до Ракфорду на змагання з балтійцями та забрала з собою кількох резервових копунів, то на змагання резерви в Шікаґо прийшлось мобілізувати осіб, які до того часу не багато мали спільного з копаним м'ячем. Мґр. І. Красник шукає охочих під церквою, а інж. Б. Білинський під Народним Союзом і так спільними силами налапано дев'ятку. 10-того силою взято з-поміж глядачів. На воротах поставлено Я. Красника, що кланявся м'ячам, коли вони влітали в ворота й добре вважав, щоб їх не зачіпити. Це були перші й останні програні змагання нашої резерви в цьому сезоні.

На загал у обидвох дружинах був запал і амбіція — і це рішило про кінцевий успіх. Перша дружина здобуває мистецтво й аванс до вищої кляси, втративши тільки одну точку. Резерва теж здобуває першенство при втраті 3-ох точок. Керівником першої дружини є п. Г. Масник, а другої п. Ю. Теодорович.

У другій половині 1950 р. зорганізувалася третя дружина „Левів"-Юньйорів. Опіку над ними перебирає мґр. Є. Дачишин. Їхній старт теж вдалий. Не менш помітний і старт дружини відбиванкарів, зорганізованої п. П. Грицаєм. Краща є активність ланки шахістів під проводом мґр. Турянського. Переводиться внутрішньо-клюбовий шаховий турнір — при участі 17 грачів. Зголошено участь шахістів до дружинових першенств міста Шікаґа.

„Леви" вже в першому році здобувають симпатію не лише української публіки, головно новоприбулих, але признання й поважання офіційних спортових чинників і чужонаціонального глядача. Англьомовна

преса, спортова і щоденна, головно офіціоз Ліґи „Сакер-Нюз“, поміщує низку незвичайно прихильних відгуків про „Левів“.

Останні рішальні змагання з „Некаксою“, виграні „Левами“ 1-0, окреслює орган Ліґи — як найбільш хвилюючі й емоційні змагання сезону. Можна сміливо сказати, що „Леви“ в першому році свого існування зробили на зовні добру пропаґандивну роботу. Назва „Юкрейнієнс“ стає добре відома всій спортовій публиці.

У внутрішній праці є одначе великі труднощі, головно з причини браку грошей. Треба закупити виряди для трьох дружин копаного м'яча, для відбиванкарів, шахістів і т.д. Найбільше клопоту має господар, коли змагання першої дружини й резерви не відбуваються на тій самій площі. Він мусить поспішним темпом їхати з черевиками з одного місця на друге. Для підкріплення фінансів улаштовується дві товариські забави, одну під проводом п. Г. Масника, другу під проводом п. Б. Білинського. Енергійно ведена акція за приєднанням нових членів теж має повний успіх. Число членів із перших 33-ох основників, зростає впродовж року до 188 осіб.

Нормальну працю Т-ва утруднює невідповідна домівка. Всі зусилля Проводу, щоб піднайти кращу для виключного вжитку членів, не вінчаються успіхом.

Про живу діяльність Проводу свідчать 26 офіційних його засідань, не згадуючи тих численних доривочних нарад, що з них не списувано жодних протоколів. У той перший рік існування „Левів“ кладеться твердий фундамент для дальшої їхньої розбудови. Провід Т-ва в тому році виказує не менше запалу й амбіції в своїй праці, як змагуни на площі.

На перших звичайних Загальних Зборах у грудні 1950 р. зміняється статут Т-ва в цьому напрямі, що Т-во „Леви“ перестає бути секцією Т-ва „Самопоміч“, а оформлюється в самостійне Т-во. Рівночасно Загальні Збори одноголосно доручають Проводові Т-ва і на далі підтримувати тісний ідейний і діловий зв'язок із Т-вом „Самопоміч“, як понадпартійним об'єднанням українців у ЗДПА.

Вибірається новий Виділ із мґр. І. Красником як головою й число Проводу збільшається до 10 осіб, щоб працю розкинути на більшу кількість людей і тим улегчити її виконання. У січні 1951 р. остаточно розв'язується болючу проблему домівки в той спосіб, що „Леви“, спільно з трьома іншими організаціями, стають співвласником доволі великого клюбового льокалю п.н. „Українська Бесіда“ при вул. Шікаґо 2410. З переходом до нової домівки наладнується внутрішньо-клюбову працю. В домівці чинні пінґ-понґісти, шахісти, бріджісти й білярдисти, а поза домівкою „Леви“ вперше беруть участь у сімковому турнірі в галі, а відбиванкарі починають тренінґи з Гумбольдт Парку. Здається, що поза грошовими клопотами, які Т-во має в зв'язку з улаштуванням домівки й минулорічним нещасливим випадком із змагуном В. З., все йде нормальним шляхом.

Ця ідилія триває коротко. Скоро виринають труднощі у внутрішній і зовнішній діяльності Т-ва. Впродовж року резиґнує жіноча реф., трьох господарів, ланкові першої дружини й юньйорів. Але й деякі інші члени Проводу, з більше чи менше оправданих причин, не виявляють відповідної активности. Зовнішні труднощі спричинені покликанням до військової служби 18 активних змагунів із різних спортових ланок. Щоб скріпити послаблену дружину копаного м'яча, Провід Т-ва приймає до її складу змагунів неукраїнської національности, які самочинно зголошуються, а то: П. Шаназаріяна (вірменин) і Стефановича (серб). Оба вони симпатичні, а крім цього добрі змагуни й стають добрим набутком для дружини. У весняному сезоні розгривок за першенство — „Леви" здобувають лише 6 точок і опиняються на передостанньому місці, кваліфікуючи себе, як одного з кандидатів до спадку до нищої кляси. Цей поганий вислід спричинений не тільки відходом копунів до війська й вищими вимогами в вищій клясі, а головно через брак у наших грачів кондиції.

Брак фізичної кондиції тим виразніший, чим тепліший день. Починаючи від половини травня, „Леви" програють всі змагання до кінця червня 1951 р., і змагунам стає сили тільки на пів матчу. Змагання з „Ганзою" „Леви", при своїй гнітучій перевазі, провадять у першій півгрі 3-1, опісля їх програють 3-4. У змаганнях з „Гакоахом" — ведуть 4-1, а кінчають нерішеним вислідом 4-4 і свисток судді рятує нашу дружину перед програною.

В осінному сезоні першу дружину скріплює прихід 2-ох високої кляси копунів: д-р Дейчаківського (поміч) і Буша (оборона) та двох юньйорів: Д. Стахровського й І. Тищенка. Крім цього, навчений сумним досвідом із весняного сезону, п. Б. Куцан переводить постійні тренінґи. У їх вислідi „Леви", замість вилетіти з екстра кляси, здобувають почесне четверте місце.

Крім першенських змагань, „Леви" беруть участь у всіх можливих турнірах, улаштовуваних у Шікаґо. Висліди їх зазначені в окремім футбольнім звіті. Тут треба згадати про нав'язання спортових взаємин із українським клюбом „Черник" в Дітройті. З ним розіграно двоє змагань, з яких одні високо виграно в Дітройті, а другі незначно програно в Шікаґо. Дві інші дружини, резерва й юньйори, працюють задовільно. Резерва здобуває друге місце, а юньйори перше.

До нових проблем, що виринають у цьому році, треба зачислити поведінку публіки й сторонничість судді. Поведінка частини нашої публіки, в більшості не членів Т-ва, дуже погана. Вона випроваджує з рівноваги своїх власних змагунів і деяких членів Проводу та спричинює неприхильне ставлення суддів до нас і наносить Т-ву моральну й матеріяльну шкоду. Т-во мусить платити кари, а грачі одержують дискваліфікацію. Тому навіть у такому випадку, як це було в часі змагань з „Ганзою", це „Леви", маючи гнітучу перевагу в полі, через три карні копи, подик-

говані суддею, з йому лише відомих причин, програли змагання. Публіці не вільно виявляти свого невдоволення в так дуже й дуже непристойний спосіб. Глядачі й змагуни в однаковій мірі мусять пам'ятати, що вони на стадіоні творять одну українську репрезентацію та в однаковій мірі мусять дбати про добру її славу.

Трьома товариськими забавами впродовж року підтримувано тісний зв'язок із українською громадою, а їх фінансовий успіх допоміг Т-ву зрівноважити доволі поганий стан каси.

В цьому році кошти лікування грачів, пошкодованих в різних випадках та за втрачений час їхньої праці, виносили $750. В 1951 році членство зростає на 37 осіб, а при кінці року виносить 225 осіб, в тім 25 юньйорів.

20. січня 1952 р., на других із черги звичайних Загальних Зборах, вибірається новий Провід Т-ва з інж. Яримовичем на чолі.

Рік цей започатковують „Леви" щасливо, здобуваючи першенство в „індортурнірі" та прекрасну перехідну нагороду. Однак весняна рунда розгривок за першенство закінчується для „Левів" невдачно. „Леви", з сімох гор, здобувають заледве 4 точки і, здається, знаходяться в безвиглядному положенні. Невдачі першої команди спричинені дальшим відходом змагунів до війська і браком фізичної кондиції. Вина в цьому і змагунів, що не приходять на тренінґи. У висліді остає зневіра у власні сили, занепад бойового духа й послаблення спортової дисципліни. Брак відповідного часу в керівника „Левів" д-р Хребтовського, зайнятого своїми лікарськими іспитами -- теж від'ємно відбивається на стані першої дружини.

Щойно по дуже поважній загрозі спадку до нищої кляси, пост керівника „Левів обіймає п. Масник. Постійні тренінґи, під проводом п. Куцана, повертають дружині бойового духа та віру у власні сили. „Леви" здобувають цінних 9 точок, разом з весняною рундою 13, рівно із „Швабен". Рішальні змагання „Леви" виграють із „Швабен" і лишаються в вищій клясі. Резерва „Левів" здобуває перше місце, а юньйори першенство стейту і чашу ЗДПА-Захід. Це вперше в історії американського футболу шікаґська дружина здобула мистецтво Америки. Керівником другої дружини є п. М. Ярошевич, а юньйорів п. Р. Дубляниця. Успіхи першої дружини в осінньому сезоні спричинюють збільшення числа глядачів на змаганнях, бо число глядачів стоїть завжди в простій пропорції до успіхів, росте з успіхами, маліє з неуспіхами. Спад числа глядачів у весняному сезоні „Леви" відчули доволі сильно на приходах із змагань, а тим самим і на фінансах Т-ва взагалі.

У 1952 р. постає четверта дружина „Левів" — доріст, під проводом п. С. Будного, яка існує всього 1 рік. Їх старт — новий тріюмф „Левів".

У 1952 р. улаштовано три товариські забави й 1 пікнік. Із інших ділянок — найактивнішою є ланка шахів. Менше задовільно проявляють свою діяльність ланки відбиванки й стук-пуку.

Дня 22. 2. 1953 року на третіх із черги Звичайних Загальних Зборах вибирається новий Провід. Головою Т-ва втретє стає мґр. І. Красник.

Спортова діяльність „Левів“ в 1953 р. сильно зростає. „Леви“ беруть участь не лише в оф. розграх за першенство, але і в турнірі українських дружин в Дітройті та виїжджають до Канади на товариські змагання з С. Т. „Україна“ в Торонті.

Провід анґажує постійного тренера п. Фойта. На покриття перших коштів тренера члени Проводу добровільно оподатковуються. Тренер переводить зимову заправу змагунів в галі, а відтак постійні тренінґи під голим небом. В особі п. Фойта змагуни мають не тільки свого тренера й старшого опікуна на грищі, але й щирого приятеля. Поправляється кондиція змагунів. У міжчасі повертаються змагуни з війська і склад дружини устійнюється. Тісна співпраця Проводу з дружиною скріплює самодисципліну в змагунів. Вони здержуються від усяких розривок перед змаганнями. В дружині панує бойовий дух і віра в свої сили.

Ці зміни уможливлюють „Левам“ скок вгору — з сірого кінця в табелі на перше місце.

У 1953 р. „Леви“ здобувають першенство Національної Ліґи, мистецтво стейту та можливість змагатися за звання мистця Америки. Також на внутрішньо-українському футбольному фронті, на турнірі в Дітройті, „Леви“ здобувають перше місце й чашу п. Кузьмича. Учасниками турніру є дружини: Дітройт, Рачестер, Клівленд і Шікаґо.

Нерозважний крок змагунів на змаганнях із „Фальконсом“ (невдоволені з рішення судді зходять із площі на дві хвилини перед кінцем змагань), спричинює клюбові багато неприємностей. Із клопотів тих вирятовує „Левів“ їх керівник п. Р. Дубляниця, що бере на себе вину за опущення грища. Цим своїм ділом п. Р. Дубляниця, хоч сам стає знятий з посту керівника аж до остаточного рішення справи (під час завішення заступали його мґр. І. Красник і д-р В. Вірщук), але уможливлює виїзд „Левам“ на змагання з „Україною“ в Торонто.

„Леви“ змагання з „Україною“ програють, признавши її вищість над собою, а п. Р. Дубляниця свою справу остаточно виграє й стає „відвішений“.

У розграх за чашу УНС, що в минулому році перейшла була до „Фальконс“, „Леви“ здобувають перше місце і чашу.

Резерва й юньйори цього року слабші. Доволі інтенсивно працює цього року тенісова ланка під проводом п. Є. Ярошевича.

У 1953 р. сильно збільшується на змаганнях фреквенція публіки. Все ж таки приходи є за малі, щоб покрити біжучі витрати та кошти виїздів поза Шікаґо, головно до Ст. Люіс. Щоб здобути потрібну готівку, члени Проводу організують буфет на забаві лікарів, за що одержують частину доходу. Поважніші датки пп. Куропася, Литвина, Ярошевича та переведена збірка добровільних пожертв, зрівноважують в цілості бюджет.

Добрі осяги дружини знаходять своє віддзеркалення в друкованому слові. Кількість нотаток про наше Т-во, поміщених в англомовній пресі цього року, була найбільшою за весь час існування Т-ва. За взірцеві інформування української преси про осяги Т-ва піклується прес. референт п. Р. Дубляниця.

У ланці шахів в 1953 р. заслуговують на вирізнення передусім індивідуальні успіхи п. мгр. М. Турянського. Він здобуває на турнірі за мистецтво Америки, в якому брали участь 182 кращих грачів Америки, почесне 10-те місце, залишаючи за собою низку відомих американських майстрів. Крім цього М. Турянський здобуває в цьому році цілу низку інших перемог, як: 1-ше місце в турнірі за мистецтво міста Шікаґо, 2-ге місце за мистецтво стейту Ілліной і 2-ге місце в Транс-Міссісіпі Турнірі.

Шахова дружина „Левів" цього року на зовні не виступає з причини розпаду шахової ліги в Шікаго.

На четвертих Звичайних Загальних Зборах вибрано новий Провід з п. Я. Яримовичем на чолі. На тих же зборах стають почесними членами Т-ва мгр. І. Красник і інж. Степан Куропась.

У цьому році „Леви" продовжують свої успіхи, здобувають мистецтво Шікаґа в критій галі, ко-мистецтво в Мейджор Дивізії та перше місце й чашу на турнірі українських дружин в Клівленді і, вкінці, по розграх з УСК — Нью-Йорк, мистецтво українських дружин Америки.

Самостійне мистецтво Мейджор Дивізії „Леви" втрачають через вину власної публіки. На передостанніх змаганнях „Левів", за першенство з клюбом „Словак", публіка непотрібно вмішується до бійки, що постає між змагунами на грищі. За провину публіки „Левів" покарано грошовою карою і завішується в діяльності. „Леви" втрачають вооковером 2 точки за нерозіграні змагання й мусять вдоволитися ко-мистецтвом із клюбами „Словак" і „Ігельс".

Проблема публіки, чи пак її невідповідної поведінки, вже була раз порушена, але про поведінку публіки можна згадувати кожного року при обговорюванні діяльности „Левів". Це справді „Ахілева п'ята" „Левів". Очевидна річ, тут ідеться не про всю українську публіку, що приходить на змагання, а про кількох „непочитальних фанатиків", які своєю невідповідною поведінкою приносять Т-ву шкоду та роблять сором українській спортовій громаді. Дай, Боже, щоб та авантюра вже була останньою.

У 1954 р. організується з ініціятиви І. Білинського й А. Сокологорського лещетарська ланка. Наші лещетарі беруть участь в українських першенствах Америки й Канади та здобувають дружиново перше місце.

Панові І. Красникові, з нагоди його 30-літньої спортової діяльности, улаштовано ювілейне свято.

Крім цього улаштовано забаву й пікнік. При кінці 5-го року існування Т-ва членство „Левів" виносить 229 осіб. Приріст невеликий, але акції за приєднуванням нових членів не ведено.

Отак коротко начеркнено огляд праці „Левів“ за перше п'ятиріччя нашого існування. Отак підкреслено успіхи й недоліки нашого Т-ва, яке в короткому часі здобуло більше осягів, ніж будь-яка інша спортова організація в Шікаґо, хоч не одна з них існує тут 20 і більше літ та є репрезентацією не однієї національної спільноти, куди чисельнішої, як українська.

Успіхи ці здобуто завдяки жертвенній праці змагунів всіх ланок, а зокрема футбольної, та праці всіх керівників ланок, при моральній і матеріяльній підтримці приятелів нашого Т-ва, без огляду, чи були вони його членами — чи ні.

Це справді треба самопосвяти, щоб розіграти понад 30 змагань в одному році. Це практично значить, що часто муж і батько дітей жертвує всі свої неділі для українського спорту, робить це свідомо й добровільно, часто всупереч інтересам своєї власної родини. До цього приходить час, призначений на тренінґи, на доїзди і т. п. А кошти доїзду, очевидна річ, треба покривати все самому! І так рік за роком! При цьому треба додати, що змагуни „Левів“, у великій більшості, тяжко фізично працюють і недільний відпочинок їм не пошкодив би . . .

Сказане до змагунів, відноситься і до членів кожнорічних Проводів Т-ва, до цих членів, що раз вибрані видержують на своїх місцях до кінця.

Згадати треба й тих, що впродовж п'яти років допомагали Т-ву при влаштовуванні товариських забав, пікніків, чи інших святкових імпрез. Ними були: пп. Гаврилюк, Грицаєва, Грицилякова, Кашубова, Куцанова, Ленчицька, Москалевичева, Масникова, Лушпинська, Рончковська, Теодоровичева, Серабин, Хребтовська й інші. З панів були допоміжні: Дзядик Є. Дачишин, Качор, Лушпинський, Москалевич, Литвин, оба Ярошевичі та кожночасні члени Проводів. При допомозі згаданих осіб Т-во здобуло неодну сотню долярів, так конечно йому потрібних для власного існування та вияву свого спортового обличчя.

За безкорисну лікарську опіку в випадках потреби належиться спеціяльна подяка нашим лікарям: д-рові Дачишинові, д-рові Крупці та д-рові Хребтовському.

Для повноти образу „Левів“ у минулому п'ятиріччі — треба згадати й про деякі другі ціхи, що їх аж ніяк не можна зачислити до позитивних. Це надмірна балакучість, чи пак сварливість, змагунів у взаємному відношенні й часами в відношенні до суддів. Очевидно, нераз може змагун звернути увагу судді, але не в формі крику чи голосної лайки, а вже аж ніяк, щоб кожний копун мав право з суддею авантюруватися.

На шікаґському ґрунті „Левів“ зачисляють до дружин нервових і через це їхня гра буває дуже різна. В одному часі спокійна й плянова, через хвилину, в наслідок якоїсь непотрібної сварки, безладна копанина. При спокійній грі легше добитися успіху, як при нервовій. Чим дружина технічно стоїть вище, тим можливості успіху при спокійній грі вищі!

Під оглядом технічним „Левів“ усі оцінюють, як найвищу „Шікагську клясу“. Спокою й рівноваги духа потрібно для здобуття успіху, але його теж потрібно, коли дружина програє. Вміти по джентлменськи програти — також належить до мистецтва. Культурна й спортсменська поведінка грачів завжди має свою вартість, чи йдеться про виграні чи програні змагання.

Кінцеві зауваги роблю не для докору дружині чи будь-яким змагунам, а з бажання бачити „Левів“ під кожним оглядом якнайкращими.



Функції	31. 10. 1949 до 26. 12. 1950	1950 26. 1. 1952	1952 22. 9. 1953	1953 28. 9. 1954	1954 2. 1. 1955
Голова	Красник І.	Красник І.	Примович Я.	Красник І.	Примович Я.
1 м. голова	Білинський Б.	Білинський Б.	Білинський Б.	Хребтовський А.	Масник І.
2 м. голова		Масник І.	Масник І.	Ярошевич М.	Турянський М.
Секретар	Вірщук В. Білинський Б.	Турянський М.	Турянський М.	Грицай П.	Голойда В.
Скарбник	Масник І.	Кашуба В.	Пилявка Т.	Кашуба В.	Пилявка Т.
Господарі	Кашуба В.	Дикий Я. Воловчук В. Дзядик З. Наконечний Б. Вірщук В. Красник І.	Волчанський М. Фостяк Б. Пилявка Т. Ярошевич М. Скальчук П.	Скальчук П. Суховерський М.	Пилявка Т. Суховерський М. Цурковський Б. Куривчак С.
Жін. реф.	Каменецька А.	Шпиталь О. Дубляниця І.	Лушпинська Д.	Лушпинська Д.	Лушпинська Д.
Прес. реф.		Теодорович Ю.	Теодорович Ю.	Дубляниця Р.	Дубляниця Р. Максимів І.
Орг. реф.	Красник Я.	Наконечний Б.	Ленчицький Р.	Пап Ю.	Теодорович Ю. Кашуба В.
Хронікар					Касіян М.
Заступники Виділу 1 2 3		Дахнівський Д. Качор О. Андрушко І.	Заяць А. Андрушко І. Воловчук К.	Пундор О. Касіян М. Будний С.	Наконечний О. Куцан Б. Литвин М.
Контр. ком. 1 2 3 4 5	Рак Я. Ленчицький Р. Желтвай С.	Артимович А. Куропась Ст. Пилипів В. Дацко О. Грицай П.	Красник І. Качор О. Грицай П.	Масник Г. Теодорович Ю. Гладкий О.	Білинський Б. Куропась С. Шведак З. Гладкий О. Тищенко І.
Лан. коп. м'яча І. Дружина	Масник Г.	Вірщук В. Наконечний Б. Хребтовський А.	Хребтовський А. Масник Гр.	Ярошевич М. Дубляниця Р.	Вірщук В.
ІІ. Дружина	Теодорович Ю.	Наконечний Б.	Ярошевич М.	Фостяк Б.	Печенюк І. Чуйко М.
Юньйори	Дачишин Є.	Дачишин Є. Дубляниця Р.	Дубляниця Р.	Чуйко М. Касіян М.	Кіт А. Чуйко М.
Доріст			Будний С.		
Л. відб. чол.	Грицай П.	Грицай П.	Грицай П.	Грицай П.	Грицай П.
Л. відб. жін.	Каменецька А.	Смітюх М.	Лушпинська Д.	Лушпинська Д.	Лушпинська Д.
Л. стук-пук	Красник Я.	Красник Я.	Красник Я.	Білинський І.	Білинський І.
Л. тенісу				Ярошевич Євг.	
Л. лещетарська					Білинський І.
Л. шахів	Зеленяк М. Мак П. Турянський М. Кавка Ю. Лушпинський Т.	Турянський М.	Турянський М.	Турянський М.	
Л. бріджа		Снігурович В.			

Іван Яремко

Копаний м'яч

"Lions" Champion of Major Division of Chicago National Soccer League. Коли, перед двома роками, читали ми ці слова в спортовому додатку одного з найбільших у світі щоденників — „Шікаґо Трібюн" — то можна собі уявити, яка гордість наповняла всіх українців Шікаґа, без різниці їхньої партійної чи релігійної приналежности, бо „Леви" либонь одиноке товариство в Шікаґо, в якому не було досі на цьому тлі найменших непорозумінь, і тому „Леви" й розвивалися й сьогодні є одною з найсильніших футбольних команд в Іллиной, і здобули собі постійне місце на спортових сторінках тутешньої американської преси.

Найкращим для них признанням є це, що шікаґська футбольна магістраля до репрезентації Шікаґа проти чільних заграничних спортових дружин (англійських, німецьких і ін.) кличе наших змагунів (Б. Куцана, М. Маркевича, В. Зарицького, Д. Стахровського, Р. Андрушка, І. Тищенка і І. Касіяна).

Із перших днів своєго існування „Леви" стають членом „Нешенел Сакер Ліґ" і, як новий клюб, мусять змагатися в 1950 р. в „Фирст Дивижен", що на той час була найнижчою клясою. Вже тоді сторінки спортових газет нотували незвичайні успіхи беньямінка, що, не програвши ні одних змагань, стає першуном своєї групи і запевняє собі вхід до екстра кляси — „Мейджер Дивижен".

У розіграних весною наступного року змаганнях проти „Гакоах", за звання першуна „Фирст Дивижен", „Леви" виходять переможцем, вигравачи в відношенні 3:1, і здобувають перехідну чашу. Також і в товариських стрічах наша команда має успіхи, вигравачи м. ін. під кінець сезону з дуже сильною тоді одинадцяткою „Вайкінґс" у відношенні 2:0.

Зимою 1950-51 „Леви" вперше беруть участь у першенствах на галі, займаючи четверте місце в „Фирст Дивижин".

У 1951 р. ситуація дещо змінюється в нашу некористь. На зеленій мураві приходиться грати „Левам" із елітою шікаґського футболу. В той час команда ослабилася, бо з неї відійшло кількох чільних змагунів до війська. У загальному, одначе, „Леви" завершують сезон з успіхом, здобуваючи четверте місце. В цьому році, крім участи в сімковому турнірі ліґи та кількох товариських стріч, вперше нав'язується контакт із

сусідами з Дітройту. Змагання в Дітройті закінчилися перемогою „Левів" 7:0, зате „Черник" встругнув „Левам" несподіванку в Шікаґо, виграючи 3:2.

Участь у першенствах на галі (тим разом „Мейджер Дивижин") 1951 та 1952 р. приносить „Левам" перше почесне звання першуна Шікаґа й чашу Трайнера. При кінці весняної рунди 1952 р. „Леви" опиняються на передостанньому місці і, тільки завдяки великому зривові під кінець ігор та перемозі над „Швабен" у рішальних змаганнях, вдається їм удержатися в екстра клясі.

Сімковий турнір у Ракфорді кінчається перемогою „Левів" над „Фальконс" і нова чаша мандрує до рук „левенят". У турнірі У.Н.С. доля щастить „Фальконс" і вони стають першунами й одержують перехідну чашу У.Н.С. У зимових першенствах 1952—1953 рр. „Левам" не щастить, вислідом чого є їхнє сьоме місце в табелі.

У змаганнях в 1953 р. „Леви", скріплені поворотцями з війська, осягають новий успіх — першенство Шікаґа. У травні „Леви" беруть участь у турнірі українських команд центральних стейтів („Леви", „Черник" — Дітройт, „Львів" — Клівленд, „УСК" — Рачестер), що відбувся в Дітройті. „Леви" осягають там перше місце й чашу Кузьмича. Також і на льокальному ґрунті наша одинадцятка успішно змагається в турнірі У.Н.С. й відбирає польській команді „Фальконс" перехідну чашу У.Н.С. У змаганнях „Пілкап" (офіційні першенства стейту), в півфінальних змаганнях із „Фальконс", „Леви", невдоволені неслушним рішенням судді, сходять із площі при стані 2:2 і тим виеліміновують себе з дальших розгривок. У змагу за „Опенкап" щастя всміхається „Левам". Вони стають стейтовим фіналістом, перемагають сербів із Вискансин 11:0, але в чвертьфіналах, що відбуваються зимою, приходиться їм признати вищість сильної команди „Кютіс" із Ст. Люїс (прогри 5:0 та 2:0).

У своїх перших інтернаціональних (для українців вони такими не є!) змаганнях, що відбулися в Торонті, „Леви" мусять признати вищість „України", що перемогла їх у відношенні 6:1.

1954 рік — це продовження переможного походу „Левів". Зимою „Леви" вдруге стають першуном Шікаґа в сімкових іграх на галі і знову чаша Трайнера переходить до їхніх рук. На зеленій мураві ремі в змаганнях проти „Тигрів" рішає, що чаша У.Н.С. переходить знову в руки „Фальконс". У першенських грах „Леви" ведуть перед і тільки через рішення зеленого столика мусять поділитися званням першуна із „Словак" та „Ігельс". Це було (соломонівське) рішення тодішнього проводу ліґи, щоб якось вийти з халепи, яку сама спричинила, караючи „Левів", як гостя, за бійку, викликану деякими невідповідальними глядачами на грищі. Ідея, що присвічувала „Черникові" минулого року, стається дійсністю, і цього року вдруге ці самі команди з'їжджаються в Клівленді, де знову „Леви" перемагають і перехідна чаша Щадничої Каси мандрує в Шікаґо. Що більше, на підставі порозуміння із УСК-ом Нью-Йорк, переможцем

подібного турніру на Сході, започатковано змагання за неофіційне українське першенство З. Д. П. А. за яке У. Н. С. фондує чашу.

Перші змагання в Шікаґо виграють „Леви“ 3:1, відплатні в Нью-Йорку приходиться „Левам“ програти 2:1, та, на підставі кращого відношення воріт, звання й чаша припадають „Левам“.

У грах за „Нешенел Опенкап“ „Леви“ відпадають у стейтовому фіналі, програючи до „Іґельс“ у догривці 2:1, а в „Нешенел Емечер Кап“ беньямінок екстра кляси „Вайкінґс“ завдає „Левам“ болючу поразку 5:1.

Резерва, так як і перша команда, змагаються в рямцях першенств „Нешенел Сакер Ліґ“, де в своїй групі, двічі здобувають перше місце (1950 та 1952 рр.), друге в 1951 р., в 1953 р. п'яте і останньо четверте. Крім цього — розіграно низку товариських змагань. Успіхам юньйорів у футболі присвячено окрему статтю, тому не буду їх повторювати.

Придивімось тепер до авторів цього тріюмфального походу „Левів“, цих наших дорогих „левенят“. Футбольна ланка „Левів“ має три команди: першу, резерву й юньйорів. Разом „Леви“ начисляють кожного року від 45—55 активних змагунів.

Почнімо від сеньйорів — олд-боїв, що їм „Леви“ в першій мірі завдячують свої перші успіхи.

Роман Ленчицький, відомий популярно „Биним“, ще до 1952 року твердо стоїть на обороні „Левів“. Наш Ромко вже має за собою двадцятиліття активного змагуна на зеленій мураві. Залізний оборонець самбірського „Дністра“ до 1943 р. ділить у тому клюбі всі тріюмфи й невдачі понад 10 літ. На еміґрації, від 1945 до 1948 рр. активний учасник величніх перемог тодішньої „України“ в Німеччині й Австрії, згодом, аж до виїзду да Америки, грає на обороні в „Дністрі“ — Цуфенгаузен, опісля два роки грає на обороні „Левів“. Ромко сьогодні погрожує, що ще взує „футболівки“ й покаже, як грає расовий оборонець... Вірю, що він ще може багато показати, але... в олд-боях!

Ярослав Мицавка — колишній блискучий криловий дрогобицької „Ватри“. Славка бачимо згодом у рядах еміґрантської „України“ в Німеччині та в „Дністрі“ — Цуфенгаузен. Він 1950 р. в першій дружині „Левів“, опісля в резерві, де й грає досі. Коли б не ці 200 фунтів „живої ваги“, Славко ще показав би, як грала дрогобицька „Ватра“.

Черговий олд-бой „Левів“ — це Володимир Шлапак. Колишній змагун Калуша, згодом „Лева“ — Міттенвальд у Німеччині. До 1954 р. він активно змагається в красках „Левів“. Його мудра тактична гра багато допомогла „Левам“ увійти до „Мейджер Дивижин“.

Не менші заслуги в цьому напрямі має теж вихованок „Дніпра“ — Винники, змаган „Лева“ — Міттенвальд, Олександер Маркевич, що від перших днів стає в ряди „Левів“.

Ярослав Батерфальве — це сьогодні теж олд-бой. Колишній змагун Старого Самбора, в початках багато допоміг „Левам“ в їхній тяжкій ситуації добитися до „Мейджер Дивижин“ та в ній устоятись.

Дальшим олд-боєм є д-р Микола Дейчаківський (тепер у Клівленді), колишній расовий помічник УСК-Ямниця і УСК-Мюнчен та учасник Української Збірної в Німеччині. Він два сезони змагався в красках „Левів“.

„Леви“ гостили в своїх рядах ще колишнього оборонця „Сяну“, Романа Буша, який сьогодні теж покинув футболівки.

Тепер черга на „живих левів“, що через п'ять років, до сьогодні, несуть на плечах, чи радше у своїх ногах, велику відповідальність за добре ім'я українського спорту, футболу зокрема.

Ревію нашу дозволимо відкрити нашому „бомбардієрові“ Богданові Купанові. Бодя знав увесь спортовий світ зах.-українських земель. Його п'ятнадцятиліття активного копуна збігається з п'ятиліттям „Левів“. Вихованок, а опісля чільний нападник і капітан першої дружини „Дністра“ в Самборі до 1943 р., 1945—1947 передовий копун еміґр. „України“ в Німеччині, згодом змагун нім. оберліґової дружини VFB-Штутґардт, відтак чільний нападник „Дністра“ - Цуфенгаузен, від 1951 р. вірний і незаступимий нападник „Левів“ та багаторазовий капітан першої дружини. Про його гру нема що багато писати – м'яч опанований найкраще, швидкий старт, скорі й мудрі подачі, швидка орієнтація й „бомба“. Перед його „бомбами“ дрожали й дрожать найкращі воротарі.

Ростик Маркевич — це другий „бомбардієр“ „Левів“ і один із найкращих лівокрилових у Шікаґо. Ростик — дитя „Дніпра“-Винники, потім репрезентаційний змагун „Січі“-Реґенсбурґ, співавтор блискучого походу „Української Збірної“ в рамцях ДП-Олімпіяди 1948 р. в Німеччині, від 1950 р. до сьогодні незаступний лівокриловий „Левів“.

Юра Коханюк — кол. змагун УСК-Луцьк, на еміґрації чільний нападник „Січі“-Реґенсбурґ, від 1950 р. один із найкращих змагунів „Левів“. Юра взір копуна, що все спокійний, зрівноважений, має м'яч опанований „тіп-топ“, грає фер, але твердо, не тільки стріляє, але й сам виробляє стрілові позиції. Юра може грати так добре на середині нападу, як і на помочі, і тяжко сказати, чи він кращий нападник, чи помічник. Стужена українська публіка Шікаґо очікує, коли знову побачить його на зеленій мураві.

Василь Зарицький — вихованок бориславського „Ропника“, 1946 до 1949 грізний правокриловий „Дніпра“-Новий Ульм і „Січі“-Реґенсбурґ, від 1950 правокриловий „Левів“. Дворічнє павзування відбилося дещо на його формі, але від змагань до змагань Василь робить поправу і віримо, що вже в найближчому часі осягне свою стару дуже добру форму.

Найменший ростом, але найповоротніший і найживіший на грищі та, можна сказати, найнебезпечніший для тилів — це наш Джім Стахровський. Прекрасний „дріблер“, скорі подачі й гострі стріли. Це „вундеркінд“ „Левів“. Він грає всюди й дуже добре. „Джім“ — це молодий нарибок „Левів“, кол. юньйор.

Мирон Дахнівський — найкращий спрінтер „Левів“, усе небезпечний

для тилів противника. Мирон — цього року „за-Сум-ував". Це саме відноситься й до його брата Ігоря.

Юлько Куляс — прийдешня зірка на виднокрузі „Левів", колишній юньйор „Левів", переходить до першої дружини й уповні себе оправдує. Дуже добре опанований м'яч, чисті стопінґи. Гарні пробої Юлька ще біднуть на тлі рутинованих старих зірок „Левів", але вже в найближчому майбутньому він найкращий напасник „Левів", а хто зна, чи не в усьому Шікаґо.

Симпатичний Орко Гладкий рятував ситуацію „Левів", заступаючи змагунів І. дружини. Орко — це взір карного змагуна, без претенсій, скромний, на грищі його не чуємо, лише бачимо.

Іван Лоско — ще один юньйорок „Левів", що від року гідно дебютує в їхньому нападі.

Наш огляд нападу „Левів" був би неповний, якщо ми поминули б наймолодшого, бо щойно в минулому році прибулого до нас „лева", Міля Банаха. Мільо — це не лише кол. „зірка" українського футболу, але й сьогоднішня; він ще й досі один із найкращих українських напасників. Футбольна кар'єра Міля подібна дещо до кар'єри Бодя Куцана. Вихованок „Дніпра"-Винники, згодом чільний напасник львівської „України", а потім еміґраційної „України", „Фенікс"-Карльсруге, „Дніпра"- Новий Ульм, відтак „УСК" - Нью-Йорк. Мимо численних контузій Мільо нічого не втратив на формі й не думає здіймати футболівок; сьогодні провадить успішно напад „Левів".

А тепер подивімось на хребетний стовп „Левів" — на середину і тили. Почнімо від Юрка Кузика, цього расового помічника „Левів". Певний, твердий, грає фер, все зрівноважений, має м'яч опанований дуже добре. Розбиває вміло напад противника й доцільно подає вперед. Юрко ділив всі тріюмфи „Левів" — включно до лещетарського. Було би великою втратою для „Левів", не бачити його більше на зеленій мураві (надвага йому дещо перешкоджає).

Осип Пундор — чи не найбільш бойовий помічник „Левів". Колишній змагун „Дніпра"-Корнберґ, розбиває легко напад противника, підсилює жертвенно свій напад і, як треба, стріляє ґолі. Перед Осипом противники мають респект.

Роман Андрушко — мур „Левів" на помочі чи обороні. Колишній юньйор „Січі"-Реґенсбурґ — від початку до нинішнього дня, найкарніший змагун „Левів". Ромко — один із нечисленних змагунів, який грає не лише головою, але й з головою. Його „головки", що їх він дуже часто вживає, це все прекрасні й доцільні подачі. Побіч нього другий стовп, Іван Тищенко, колишній юньйор „Левів", від трьох літ помічник і оборонець у першій команді. Іван — це справжній пострах напасників противника, грає жертвенно й твердо, „переїхати" його не так легко.

Мелешко Віктор — дуже спокійний і скромний оборонець „Ле-

ів“ — почав грати в резерві. Тепер дуже добре грає в першій команді. Мелешко — це змагун, якого теж не чуєте на грищі, а бачите.

Побіч нього Аркадій Ляхів — контраст у вдачі і грі. Повний енергії й темпераменту. Це „гомофуріозус“ „Левів“. Виростає на кожному місці (деколи заганяється аж на карне поле противника!) і, завдяки швидкому бігові, є все там, де його потреба. Його інтервенції часто рятують безнадійні підворітні ситуації. Коли опанує краще м'яча, буде найкращим оборонцем Шікаґо.

Не забудьмо ще згадати тепер неприявного заложника „Левів“ Б. Шаназаріяна, що відбуває військову повинність „у вуйка Сема“. Шаназаріян — зразок заложника; спокійний і скромний, але все певний і продуктивний.

Ревію змагунів першої дружини замикає незаступимий воротар Микола Касіян. Нік близько 10 літ боронить воріт і боронить дуже добре. Спочатку в „Орлику“-Берхтесґаден, потім „Дніпро“-Новий Ульм, далі „Січ“-Реґенсбурґ, воротар нашої збірної на ДП-Олімпіяді, від 1950 р. постійний воротар „Левів“, ділить долю й недолю дружини. Перемоги — це дуже часто його львина заслуга. Нік грозить, що покине футбол і . . . одружиться. Віримо, що він таки оженеться і . . . буде далі грати.

А тепер погляньмо на нашу резерву, що гідно секундує першій команді. Такі змагуни резерви, як: Стефко Борисевич, Масники Степан і Ігор, Ігор Білинський, Р. Вірщук, Сокологорський Олесь — дуже часто мусять вдягати черевики по скінченні своїх змагань, щоб заступити змучених або сконтужених товаришів бою, першої дружини. І треба сказати, що заступають гідно.

Побіч вичислених копунів резерви, вона ще має гідних „ветеранів“, як: Б. Фостяк, П. Скальчук, Р. Павліш, Обаранець, Б. Наконечний, Б. Шиманський та молодих юньйорів — Каравана і Терлецького.

На кінець треба згадати керівників дружин, тих невидних для глядача спортовців, які відповідальні за успіхи й неуспіхи на зеленій мураві. Всі вони в першій дружині, як дир. Г. Масник, д-р В. Вірщук, М. Ярошевич, д-р А. Хребтовський, Р. Дубляниця та в резерві Ю. Теодорович, Б. Наконечний, М. Ярошевич, М. Фостяк, І. Печенюк і М. Чуйко. Всі вони поклали великі заслуги для „Левів“.

А тепер деякі статистичні дані:

Висліди змагань (першої дружини) за чашу й товариські:

		змагання					змагання		
рік	противники	за чашу	тов.	висл.	рік	противники	за чашу	тов.	висл.
1950	„Спарта“	x		0:1	1951	„Ігелс“	x		1:5
„	„Вайкінгс“	x		1:0	„	„Словак“	x		0:0
„	„Ганза“	x		1:0	„	„Словак“	x		2:4
„	„Ігелс“	x		0:2	„	„Фальконс“		x	3:6
„	„Вісла“		x	2:4	„	„Черник“-Дітр.		x	7:0
„	„Фальконс“		x	4:1	„	„Черник“-Дітр.		x	2:3
„	„Вайкінгс“		x	2:0	1952	„Фальконс“		x	2:2

рік	противники	змагання за чашу	змагання тов.	висл.
1952	„Некакса“	x		3:0
„	„Вісла“	x		3:2
„	„Фальконс“	x		6:2
„	„Ренджерс“	x		5:1
„	Гері	x		2:1
„	„Вайкінгс“	x		2:0
„	„Фальконс“	x		1:3
„	„Фальконс“	x		1:6
„	„Гакоах“		x	3:1
1953	„Україна“-Тор.		x	1:6
„	„Львів“-Клівл.	x		5:0
„	„Крила“	x		2:0
„	УАСТ-Рачестер	x		6:1
„	„Гакоах“	x		0:0
„	„Фальконс“	x		1:0
„	„Ігелс“	x		4:2
„	„Фальконс“	x		2:2
„	„Словак“	x		5:2
„	„Ігелс“	x		2:1
„	„Ганза“	x		5:1
„	„Серби“-Милв.	x		11:0
1954	„Ганза“		x	1:1
„	„Ренджерс“		x	1:3
„	„Кютіс“-Ст. Л.	x		0:5
„	„Кютіс“-Ст. Л.	x		0:2
„	„Ганза“	x		8:4
„	„Ігелс“	x		1:2
„	„Крила“	x		2:0
„	„Тигри“	x		0:0
„	„Фальконс“	x		0:0
„	„Черник“-Дітр.	x		4:1
„	„Львів“-Клівл.	x		2:1
„	УАСТ-Рачестер	x		4:0
„	УСК-Нью-Йорк	x		3:1
„	УСК-Нью-Йорк	x		1:2
„	„Вайкінгс“	x		3:2
„	„Спарта“	x		5:3
„	„Ігелс“	x		1:1
„	„Ігелс“	x		1:2
„	„Вайкінгс“	x		1:5
„	„Словак“		x	3:1

Кінцеві табелі (першенства I дружини)

1950

Назва	гор	точки
„Леви“	12	23: 1
„Некакса“	12	20: 4
„Вісла“	12	14:10
„Фіхте Ремс“	12	10:14
„Норв. Амер.“	12	8:16
„Ракфорд“	12	5:19
„Мілв. Бреверс“	12	4:20

1951

Назва	гор	точки
„Словак“	14	23: 5
„Ігелс“	14	19: 9
„Спарта“	14	15:13
„Леви“	14	14:14
„Ганза“	14	13:15
„Швабен“	14	13:15
„Вайкінгс“	14	9:19
„Гакоах“	14	4:24

1952

Назва	гор	точки
„Словак“	14	19: 9
„Ігелс“	14	18:10
„Спарта“	14	18:10
„Некакса“	14	15:13
„Ганза“	14	14:14
„Леви“	14	13:15
„Швабен“	14	13:15
„Марунс“	14	2:26

1953

Назва	гор	точки
„Леви“	14	23: 5
„Фальконс“	14	21: 7
„Ігелс“	14	18:10
„Словак“	14	15:13
„Ганза“	14	13:15
„Некакса“	14	13:15
„Мілв. Бреверс“	14	5:23
„Спарта“	14	4:24

1954

Назва	гор	точки
„Леви“	14	19: 9
„Словак“	14	19: 9
„Ігелс“	14	19: 9
„Швабен“	14	15:13
„Фальконс“	14	12:16
„Ренджерс“	14	11:17
„Ганза“	14	11:17
„Некакса“	14	6:22

Індор-турніри

1951

Назва	гор	точки
„Фальконс“	8	16: 0
„Марунс“	8	10: 6
„Вісла“	8	10: 6
„Леви“	8	10: 6
„Ренджерс“	8	7: 9
„Норв.“	8	7: 9
„Свідіш“	8	4:12
„Аполло“	8	4:12
„Ремс“	8	4:12
„Гакоах“	9	3:15

1952

Назва	гор	точки
„Леви“	9	15: 3
„Словак“	9	14: 4
„Вайкінґс“	9	11: 7
„Ганза“	9	11: 7
„Ігелс“	9	10: 8
„Некакса“	9	9: 9
„Швабен“	9	7:11
„Спарта“	9	6:12
„Марунс“	9	4:14

1953

Назва	гор	точки
„Фальконс“	9	15: 3
„Ганза“	9	15: 3
„Ігелс“	9	12: 6
„Спарта“	9	12: 6
„Некакса“	9	9: 9
„Словак“	9	7:11
„Леви“	9	6:12
„Вайкінгс“	9	6:12
„Швабен“	9	6:12
„Італійці“	9	2:16

1954

Назва	гор	точки
„Леви“	9	15: 3
„Швабен“	9	11: 7
„Ігелс“	9	10: 8
„Вайкінґс“	9	10: 8
„Словак“	9	10: 8
„Фальконс“	9	10: 8
„Ганза“	9	9: 9
„Некакса“	9	6:12
„Ремс“	9	6:12
„Спарта“	9	3:15

Кінцеві табелі першенств резерви

1951

Назва	гор	точки
„Ігелс“	14	21: 7
„Леви“	14	20: 8
„Ганза“	14	18:10
„Швабен“	14	13:15
„Вайкінгс“	14	13:15
„Словак“	14	8:20
„Спарта“	14	8:20
„Гакоах“	14	7:21

1952

Назва	гор	точки
„Леви“	12	20: 4
„Ганза“	12	16: 8
„Спарта“	12	14:10
„Швабен“	12	13:11
„Словак“	12	9:15
„Ігелс“	12	7:17
„Некакса“	12	5:15
„Марунс“	відступив	

1953

Назва	гор	точки
„Фальконс“	14	23: 5
„Ганза“	14	21: 7
„Словак“	14	16:11
„Спарта“	14	15:13

Назва	гор	точки
„Леви“	14	13:15
„Некакса“	14	10:18
„Ігелс“	14	7:21
„Милвоки“	14	7:21

1954

Назва	гор	точки	Назва	гор	точки
„Ганза"	14	23: 5	„Словак"	14	10:18
„Фальконс"	14	21: 7	„Ігелс"	14	10:18
„Швабен"	14	16:12	„Ренджерс"	14	9:19
„Леви"	14	14:14	„Некакса"	14	5:23

В першенстві 1950 р. резерва зайняла перше місце перед „Гакоахом".

СПИСОК ЧЛЕНІВ

що змагалися в ланці копаного м'яча в усіх дружинах за 5 літ

Андрушко
Банах О.
Бахір А.
Бахір В.
Батерфальве
Белей
Берестянський
Білинський І.
Білинський Я.
Білканич
Береза
Бойко
Бойкович
Білоус
Борисевич
Буховський
Буш
Будний
Ваньчицький
Вихрій
Винниченко
Вишневський
Вірщук Р.
Вірщук В.
Волковець
Воловчук
Дахнівський І.
Дахнівський М.
Дейчаківський
Домашевський
Домбровський
Дикий Ю.
Домановський
Дикий Я.
Дутко
Дубляниця
Гарасим
Гаврилюк
Галів
Гладкий
Гнатів
Гриневич
Головка
Гулик
Ґардасаніч
Ґунтер
Ерлінгер
Зарицький
Зваричук
Йозефів
Іванович
Ігнатів
Ільчук
Караван
Кашуба
Касіян
Клюпта
Красник Я.
Кравчук
Ковальський
Козленко
Коханюк
Клюковський
Куляс Я.
Куляс Ю.
Кузик
Куцан
Ленчицький
Лоско
Ляхів
Маркевич О.
Маркевич Р.
Маркевич Я.
Масник І.
Масник С.
Мандзій
Матвіїв
Мелешко
Мостоусіс
Мойсієнко
Мицавка
Мигаль
Надзікевич
Наконечний
Науменко
Омельченко
Омелянчук
Обаренець
Островський
Павліш
Перкунас
Перун
Пеценкович
Петраш
Петрів
Пігут
Помажак
Пундор
Рибій
Ременюк
Різник
Розен
Романишак
Ройко
Савка
Самиця
Санеч
Скочиляс М.
Скочиляс Я.
Скальчук
Сокологорський
Стахровський
Стефанович
Суховерський
Терлецький
Трачик
Тищенко І.
Тищенко Ф.
Федчина
Фостяк
Хринівський
Хребтовський
Ценор
Цурковський
Чаманський
Чміль
Шмігель
Шаназаріян
Шиманський
Шлапак
Шкіряк
Шкоруда
Яворський
Яремкевич

Микола Чуйко

Юньйори У.А.С.Т. „Леви“

Провід не був наставлений цього року організувати юньйорів поперше із-за браку фондів, а ще більше із-за браку осіб, які хотіли б цією ланкою зайнятися. Спровокували її заложення пп.: д-р Вірщук і дир. Масник, а мґр. Дачишин, перебираючи провід ланки, вирятував нас із клопітливої ситуації. Наші наймолодші показались на мураві не гіршими від своїх старших ровесників, про що вказують їх остаточні висліди ... Так згадує в своїм загальнім звіті (25. 12. 1950) тодішній голова Т-ва І. Красник. Мґр. Дачишинові належиться велике признання, що впродовж так короткого часу (липень-серпень 1950) зумів у фаховий спосіб зорганізувати ланку юньйорів, і в вересні наша молода 11-ка станула до спортового змагу в товариських, а опісля за чашу, стрічах, в рамцях національної ліґи юньйорів.

І це направду велика честь писати сьогодні про наш наймолодший спортовий актив, про тих, які є тривкою підставою існування спортового товариства, про тих, що їх успіхи в п'ятиріччя існування „Левів“ повинні бути золотими літерами записані в цьому ювілейному збірнику.

Признання й повна похвала належиться молодим змагунам, юньйорам, які дають із себе так багато спортового завзяття й технічного знання та гарною спортовою поведінкою й жертвенною грою доказують, що до звитяг провадить активність змагунів і тільки єдність і сила волі довершують перемогу.

У реєстрі ланки юньйорів від 1950 року знаходимо 54 змагунів, які проходили свій початковий вишкіл у копанім м'ячі (були й такі, що вже грали перед приходом до „Левів“). І коли підсумуємо їхню індивідуальну вартість та їхні спортові здібності в футболі, то показується, що тільки сімох змагунів залишили свою активність у копаному м'ячі. Коло 30 змагунів змагаються далі в красках Т-ва „Леви“. І такі змагуни, як: Д. Стахровський, І. Тищенко, Ю. Куляс, І. Лоско, в першій, і О. Караван, А. Терлецький, в другій дружинах, є власним дорібком та гордістю Т-ва. Понад 20 змагунів грає в інших клюбах.

Упродовж 5 літ наші юньйори здобули такі успіхи:

1951 — мистецтво ліґи юньйорів та чемпіонат стейту Іллиной у розграх за чашу Америки.

1952 — мистецтво ліґи юньйорів, чемпіонат стейту Іллиной та мистецтво Америки, що було найбільшим успіхом Т-ва від часу його заснування. Тут уперше в історії американського футболу шікаґська дружина перемогла дотогочасного мистця Америки „Кріґ“ Ст. Люїс з вислідом 4:1. Стрільцями воріт були: Володимир Бахір 2, Юліян Куляс 2 (одні з карного копу).

Із початком травня цього року п. Степан Будний зорганізував ланку доросту. Він також переводив із ними плянові тренінґи. Виграючи змагання з високими вислідами, як із „Джолієт“ 7:0 та „Швабен“ 18:0, „Леви“-доріст здобули мистецтво Шікаґа.

1953 — мистецтво сімкового КО-турніру в закритій галі.

1954 — віцемистецтво ліґи юньйорів.

Крім цього в 1951 році, в рамцях літнього сезону, відбулись перегони юньйорів з м'ячем, в яких наш відомий змагун „Джімі“ Стахровський здобув перше місце й нагороду. Поза цим ланка юньйорів здобула дві клюбові чаші, 17 індивідуальних та около 50 медалів.

Опікунами Юньйорів за згаданий 5-річний період були:

1950 мгр. Є. Дачишин (від часу зорганізування)
1951—1952 Р. Дубляниця
1953 М. Касіян, весняна рунда, та М. Чуйко, осіння рунда
1954 М. Чуйко, весняна рунда, та А. Кіт, осіння рунда.

Виказ поодиноких змагань товариських і за чашу та кінцеві першенські табелі

1950

Противник	змагання за чашу	змагання тов.	вислід
„Вісла“		х	5:1
„Словак“		х	2:2
„Ганза“		х	2:0
„Словак“		х	3:1
„Швабен“		х	3:0
„Спарта“		х	1:3
„Спарта“	х		2:0

1951

Противник	змагання за чашу	змагання тов.	вислід
„Словак“	х		3:1
„Швабен“	х		3:0
„Джолієт“	х		1:0

1951

Противник	змагання за чашу	змагання тов.	вислід
„Ст. Люїс“	х		0:8
„Вісла“		х	4:3
„Спарта“		х	1:0

1952

Противник	змагання за чашу	змагання тов.	вислід
„Спарта“		х	2:1
„Скавти“		х	2:1
„Ганза“		х	3:1
„Швабен“		х	2:2
„Спарта“	х		1:0
„Швабен“	х		0:1
„Джолієт“	х		1:0

1952

Противник	змагання за чашу	тов.	вислід
„Ок-Парк“	х		3:1
„Словак“	х		2:0
„Дітройт“	х		1:0
„Ст. Люїс“	х		4:1
Каліфорнія	х (воковер)		1:0
Тексас	х (воковер)		1:0

1953

„Фальконс“		х	0:0
„Швабен“		х	2:1
„Фальконс“		х	2:1
„Швабен“		х	2:1

1954

„Швабен“		х	0:1
„Ганза“		х	1:3
„Швабен“		х	4:1
„Швабен“		х	0:3
„Швабен“	х		3:1
„Ганза“	х		0:0
„Ганза“	х		0:4

Кінцеві першенські табелі:

1951

Назва	гор	точки
„Леви“	7	14:0
„Карц“	7	11:3
„Спарта“	7	10:4
„Словак“	7	8:6
„Джолієт“	7	5:9
„Ганза“	7	4:10
„Швабен“	7	3:11
„Гакоах“	7	2:12

1952

„Леви“	7	13:1
„Словак“	7	10:4
„Спарта“	7	9:5
„Швабен“	7	8:6
„Джолієт“	7	5:9
„Ок-Парк“	7	5:9
„Ганза“	7	4:10
„Ремс“	7	2:12

1953

У цьому році Юньйори зайняли третє місце в мистецьких змаганнях.

1954

Назва	гор	точки
„Ганза“	4	8:0
„Леви“	4	2:6
„Швабен“	4	2:6

Петро Грицай

Відбиванка

Якщо хтось із чужинців ближче поцікавився б відбиванкою „Левів“, то не виніс би враження, що це найпопулярніший рід спорту на українських землях. Безумовно, наші осяги не надто переконуючі, але праця в ланці йшла безупину, й помимо малого зацікавлення зі сторони нашого громадянства, а любимців спорту зокрема, майже 30 мужчин і юнаків та стільки жінок і дівчат, деякі постійно — інші періодично, віддавали свій час і енергію на тренінґи та змагання, не вимагаючи й, зрештою, не одержуючи від нікого похвал, помітних нагород чи іншої моральної піддержки.

Одначе, щоб бути зовсім щирим, стан такий витворився не без вини наших учасників(-ниць) і Проводу Т-ва; перші виявили замало охоти до праці над собою. Бракувало їм ініціятиви й заохочування один одного, а Провід знову, до певної міри спонуканий обставинами, присвячував свою увагу майже виключно футболеві.

Не без впливу на слабий стан відбиванки був побір до війська наших молодих змагунів, та й рідко яка дівчина, вступивши в подружній стан, продовжувала „спортову кар'єру“.

Не зважаючи на вище згадані перешкоди, праця в ланці велася безупину й відбувалися тренінґи, змагання, і разом із цим здобуто й певні осяги.

Ланку відбиванки мужчин провадив упродовж п'ятьох літ Петро Грицай, а жіночу Каменецька А., Смітюх М., Лушпинська Д. і Серабин І.

Показник ігор та участь у них змагунів:

I. Мужчини — І-ша дружина

1. Осяги: 1950 рік — чаша УНС*)
   1951 рік — 2-ге місце в „Б“ клясі (медалі)
   1951 рік — 4-те місце в „А“ клясі
   1952 рік — 4-те місце в „Б“ клясі
   1953 рік — 1-ше місце в „Б“ клясі (медалі)**)
   1954 рік — 5-те і 6-те місце в „Б“ клясі

*) За винятком змагань за чашу УНС, у всіх змаганнях (турнірах) брали участь 7–12 дружин.

**) „Леви“ мали теж отримати чашу, уфундовану „Шікаго Сан Таймс“, яка одначе, в досі невияснений спосіб, десь пропала (!).

2. Змагання: Розіграно 38 змагань, з того:

а) мистецькі	— виграно 17, програно	7
б) товариські	— виграно 10, програно	4
разом	виграно 27, програно	11

3. Змагуни:

Прізвище й ім'я	грав змагань	Прізвище й ім'я	грав змагань
Білинський І.	29	д-р Жидяк О.	5
Бурачинський Б.	9	Кітраль І.	9
Вірщук Р.	9	Кузик Ю.	16
Гладкий О.	23	Мартинюк Ю.	9
Грицай П.	38	Масник І.	15
Дахнівський І.	6	Масник С.	4
Дахнівський М.	14	Обух Б.	29
Домашевський С.	19	Сокологорський А.	10
Дубляниця Р.	7	Талісте Г.	9
Жмуйдінс С.	14	інж. Янчишин Р.	10
Зваричук В.	14		

ІІ-га дружина

1. Осяги: 1953 рік — 3-тє місце в „Ц“ клясі (медалі)
1954 рік — 4-те місце в „Ц“ клясі
1954 рік — 5-те і 6-те місце в „Б“ клясі

2. Змагання: ІІ-га дружина брала участь тільки в мистецьких змаганнях, в рамцях яких виграла 8 і програла 6 матчів.

3. Змагуни:

Прізвище й ім'я	грав змагань	Прізвище й ім'я	грав змагань
Добровольський М.	14	Пігут З.	14
Караван О.	10	Ременюк Л.	4
Куляс Я.	4	Терлецький О.	14
Кутко Б.	14	Шенкірик О.	14

ІІ. Жінки

Жіноча секція відбиванки теж існувала в нас 5 літ, однак замітніші є два періоди, а саме:

1. 1951 рік — властивий початок організованих тренінгів, з поважною фреквенцією, великим ентузіязмом та двома товариськими змаганнями (СУМ і Пласт) у Гумбольдт Парку.

2. Сезон 1954—1955, в критому приміщенні, з великим числом учасниць та постійними тренінгами, якими дуже дбайливо проводив п. О. Гладкий. Його праця увінчалася належним успіхом, бо ланка здобула І-ше місце й медалі в т. зв. „Консолейшен“-рунді турніру, що його влаштував „Амерікен Атлетик Емачер Юніен“ у Шікаґо.

Змагунки:

Баран Надя
Баранська Маруся
Батерфальве Ярослава
Бойко Леся
Василенко Валя
Вєлькі Катя
Воловчук Чеслава
Гаврилюк Марія
Гаращенко Анна
Гром'як Ірина
Грицеляк Дора
Дачишин Софія
Дерень Стаха
Ільчинська Галина
Каменецька Аріядна
Кузик Анна
Левицька Теодора
Лушпинська Дарія
Мельник Тереня
Олійніков Ванда
Помірко Ореста
Ременюк Віра
Рябуха Людмила
Семків Люба
Серабин Ірина
Смітюх Марія
Сисин Іванка
Теодорович Ксеня
Хребтовська Віра
Хряків Валя
Шевченко Оля
Шлемкевич Христина
Шпиталь Леся
Янчиленко Галина

Вірю, що при теперішньому відмолодженому Проводі відбиванкової ланки (І. Білинський — мужчини, І. Серабин — жінки), праця йтиме далі вперед, а СУАСТ-П (Союз Українсько-Американських Спортових Товариств — Північ) подбає, щоб, враз із футбольними, відбувалися й відбиванкові першенства.



Т. М.

Шахи

Гра в шахи — це пробний камінь інтелекту.
Й. В. Ґете

У першому році існування У. А. С. Т. „Леви“ в його члени вписалася деяка кількість шахістів. Це дало Проводові Т-ва принуку до заснування Ланки Шахів. Спочатку праця ланки йшла досить повільно через брак домівки й відповідної особи на пост ланкового. По кількакратній зміні провідника ланки справа пішла таки вперед, коли п. Ю. Кавка обняв керівництво ланки. За його старанням зорганізовано перший шаховий турнір за мистецтво Т-ва. Але щойно потім, коли Т-во одержало власну домівку в приміщенні „Української Бесіди“ і як провідником ланки вибрано п. М. Турянського, праця ланки пішла вперед повною парою. Закуплено 10 ґарнітурів шахів і формулярі для запису турнірових партій. Крім цього ланка одержала на власність один шаховий годинник (дар п. Ю. Кавки) і другий (від п. Т. Лушпинського). Першими активними членами ланки були такі шахісти: пп. Баран, інж. Білинський, Гамулець, Зеленяк,*) мґр. Івасечко, Кавка, Лукович, Лушпинський, Мак, Модрицький, Осовський, д-р Пелехович, Печенюк, Скальчук, мґр. Турянський, Швабінський. У пізніших роках ланку поповнили такі шахісти: пп. Височин, Дахнівський І., Дзядик, д-р Івасюк, Кутко, мґр. Михайлович, Пастушин, Пеленський, Петиш, Пилявка, проф. Б. Попель, Припхан, д-р Радивил, Сушко, д-р Турчин, Федан. Ланка шахів в рр. 1950—1954 начисляла 32 активних шахістів.

Праця ланки проявлялася в двох напрямах: а) внутрішньо-клюбовім і б) позаклюбовім.

а) **Праця внутрішньо-клюбова** мала за завдання через уряджування турнірів за індивідуальне першенство Т-ва підносити рівень гри поодиноких членів ланки й давати їм відповідну заправу-тренінґ до змагань із чужими шаховими клюбами в Шікаґо.

Зорганізовано три турніри за індивідуальне першенство У.А.С.Т. „Леви“.

---

*) Помер в листопаді 1952. В його особі ланка шахів втратила одного з своїх найактивніших членів, що був теж одним з її основників.

В першому турнірі за 1950/51 брало участь 14 шахістів, але закінчили його вповні тільки 9, в такому порядку:

Прізвище	точок	Прізвище	точок
Білинський	6	Лушпинський	4
Кавка	5	Гамулець	3
Пелехович	4½	Модрицький	3
Скальчук	4½	Мак	2½
Івасечко	4		

Баран, Лукович, Осовський, Печенюк і Швабинський турніру не закінчили і точки здобуті, чи пак ними втрачені, в цю табелю не вчислені.

Другий турнір за 1951/52 закінчився таким висідом:

Прізвище	точок	Прізвище	точок
Турянський	8	Модрицький	5
Лушпинський	7	Скальчук	4½
Гамулець	6½	Турчин	4½
Кавка	5½	Михайлович	3
Петеш	5½	Лукович	½
Білинський	5		

Третій турнір за 1951/52 закінчився таким висідом:

Прізвище	точок	Прізвище	точок
Турянський	7	Височин	3
Федан	6	Пастушин	3
Білинський	5	Пилявка	2
Припхан	5	Дзядик	1
Модрицький	4		

б) **Позаклюбова діяльність ланки.**

Тій діяльності Провід Т-ва й ланка шахів присвятили чимало уваги, з огляду на потребу пропаганди українського імени серед американських шахових кругів. У.А.С.Т. „Леви" може почванитися тією обставиною, що його шахова дружина — це перше з'єднання українських шахістів в ЗДА, що взяло участь у американських міжклюбових турнірах. А ланка шахів гідно зарепрезентувала себе високими осягами своєї команди й своїх поодиноких змагунів, і тим якнайкраще вив'язалася з наложеного на неї завдання спопуляризувати українське ім'я серед американського шахового світу.

Позаклюбову діяльність ланки належить поділити на:

1. Участь шахової дружини „Левів" в міжклюбових розгривках —

2. Участь деяких членів ланки в американських індивідуальних шахових турнірах.

Ад 1. У роках 1950/51 і 1951/52 шахова дружина „Левів" брала участь у міжклюбових розграх за мистецтво „Шікаґо Чес Ліґ".

У першому році своїх розгривок (1950—1951) „Леви“ поділили 2 і 3 місце разом з „Гайд Парк Чес Клаб-ом“. Перше місце в тих розграх здобув „Юніверсіті оф Шікаґо Чес Клаб“, а за „Левами“ найшлися такі клюби: „Ірвінґ Парк Чес Клаб“, „Шікаґо Чес і Чекер Клаб“, „Перкунас“ (литовці), „Метро Чес Клаб“ (муринський клюб) і „Гамілтон Парк Чес Клаб“.

У другому році 1951 (1952) „Леви“ здобули друге місце за „Перкунасом“, а перед „Марунс“ (студенти італійці), „Шікаґо Чес і Чекер Клаб“, „Гайд Парк Чес Клаб“, „Гамілтон Чес Клаб“ і „Метро Чес Клаб“.

Характеристичними були висліди двох змагань: „Леви“ — „Гайд Парк Чес Клаб“ 6:0 (!) і „Леви“ — „Шікаґо Чес і Чекер Клаб“ — 3:3, при чому слід підкреслити, що цей останній клюб виставив спеціяльно до тих змагань дружину, зложену з шістьох найсильніших шахістів міста Шікаґа, м. ін. першуна Америки з 1948 року, А. Сендріна, тогочасного першуна стейту Іллиной, К. Недведя. Під час цих змагань підслухано розмову двох американців-кібіців, яку наводимо нижче, як приклад пропаґандивного значення участи українських шахістів у міжклюбових розграх:

„Виглядає, що ті рашієнс готові виграти сьогоднішній матч“ — каже один із кібіців. На це другий кібіц йому відповідає: „Це не рашієнс, а — юкренієнс . . .“

У вище згаданих розграх за першенство „Шікаґо Чес Ліґ“ (1950/51 і 1951/52) всі клюби виставляли дружини в складі шістьох змагунів, в порядку їх сили гри.

Точки для „Левів“ здобули такі змагуни: Турянський 8 (9), Білинський 6 (9), Петеш 6 (9), Кавка 5 (7), Лушпинський 4½ (8), Модрицький 3 (3), Гамулець 2 (4), Радивил 2 (3), Скальчук 2 (2), Івасечко 1½(2), Федан 1½ (3), Турчин 1 (18). (Числа в дужках означають кількість розіграних партій.)

У рр. 1952—1953 шахова дружина „Левів“ не брала участи в міжклюбових розграх, бо „Шікаґо Чес Ліґ“ перестала існувати.

У рр. 1953/54—1954/55 шахова дружина „Левів“ грала змагання за першенство „Ґрейтер Шікаґо Чес Ліґ“, що в міжчасі зорганізувалася в Шікаґо.

У сезоні 1953/54 „Леви“ здобули лише 3-те місце за лотишами і „Остен Чес Клабом“, а перед литовцями і „Раджерс Парк Клаб-ом“. Помимо меншої кількости клюбів-учасників тих змагань — (які за те відбувалися двома турнусами), конкуренція була значно сильніша, чого доказом те, що литовський клюб „Перкунас“, недавній першун „Шікаґо Чес Ліґ“, мусів вдоволитися лише 4-тим місцем.

У сезоні 1954/55 в розграх за першенство „Ґрейтер Шікаґо Чес Ліґ“ взяло участь 7 шахових клюбів. „Леви“ поділили тим разом друге й третє місце із минулорічним першуном, лотишами. Перше місце здобув „Остен Чес Клаб“, зміцнений кількома сильнішими шахістами інших

клюбів Шікаґа. За „Левами“ опинилися „Шікаґо Чес і Чекер Клаб“, „Юніверситі оф Шікаґо Чес Клаб“, „Ріверсайд Чес Клаб“ і „Раджерс Чес Парк Клаб“.

У розграх за першенство „Ґрейтар Шікаґо Чес Ліґ“ всі клюби виставляли дружини в складі 6-х змагунів в порядку їх сили гри. В обидвох сезонах (рр. 1953/54 і 1954/55) точки для „Левів“ здобули такі змагуни: Турянський 9½ (13), Білинський 8½ (13), Модрицький 5 (10), Птеш 5 (10), Кавка 4 (9), Федан 3 (6), Височан 2 (3), Івасюк 2 (4), Попель Б. 2 (5) Кутко 1 (2), Пеленський ½ (1), Дахнівський І. ½ (1).

Ад 2. Трьох членів нашої Ланки, а саме М. Турянський, В. Федан і Б. Кутко брали участь **в американських індивідуальних шахових турнірах** і здобули в них справді гарні осяги.

М. Турянський: Двократний чемпіонат м. Шікаґа (1952 і 1953). Трикратне віцемистецтво стейту Іллиной (літо 1953, зима 1953, літо 1954). Друге місце в т. зв. Трансміссісіпі Турнірі в Давенпорті Айва при 78 учасниках (1953). 10-те місце в турнірі за мистецтво Америки 1953 рік, що відбувся в Милвокі (Висканзін), з участю 182 шахістів, в тому числі 25 американських шахових „мистців“.

В. Федан: Друге місце в турнірі, що відбувся весною 1952 заходом „Шікаґо Чес Ліґ“ і Університету Іллиной з участю 20 шахістів. Перше місце в аналогічному турнірі, що відбувся зимою 1952/53 з участю 17 шахістів.

Б. Кутко: Чемпіонат м. Шікаґа в клясі юньйорів за 1952/53 р.

На тому місці слід згадати про двох сеньйорів нашої ланки, а це д-ра В. Пелеховича й інж. Б. Білинського. Перший із них, представник т. зв. „старої еміґрації“, був першим українцем в Шікаґо, (а може й у ЗДА?), що брав активну участь у американському шаховому житті, бо зараз по своєму прибутті до Америки став членом одного з найстарших шахових клюбів Шікаґо — „Остен Чес Клаб“. Із хвилиною зорганізування ланки шахів при У.А.С.Т. „Леви“ він, як один із перших її членів, прийняв участь у першому турнірі за мистецтво Т-ва і здобув одно із чолових місць (гл. табелю згаданого турніру), залишаючи низку молодих матадорів за собою...

Другий із них, інж. Б. Білинський, представник т. зв. „нової еміґрації“, рік до заснування ланки шахів, як член „Лавсон ІМКА Чес Клаб-у“ брав участь у міжклюбових розграх „Шікаґо Чес Ліґ“. Своїми знаменитими осягами — 9 точок здобутих із 10 гор на другій шахівниці! — він гідно зарепрезентував серед американців ім'я українського шахіста.

Реасумуючи висліди праці ланки шахів, сміливо можна ствердити, що праця та увінчалася повним успіхом як в дружинових, так і в індивідуальних конкуренціях.

Віримо, що в майбутньому праця ланки матиме ще кращі успіхи, бо вже скоро ланка зміцниться молодими шахістами. (Кутко, Вірщук, Дах-

нівський І., брати Білинські.) Очевидно, що наша ланка значно зросте в силу, коли до Шікаґа прибуде з Парижу довгоочікуваний, найкращий український шахіст на еміграції, проф. Степан Попель.

Найближчі завдання ланки шахів:

1. Скріпити внутрішньо-клюбову діяльність — влаштуванням індивідуального турніру за першенство Т-ва з участю шахового доросту.

2. Вписати ланку в члени Американської Шахової Федерації і тим дати можливість оцінки сили гри поодиноких шахістів, членів У.А.С.Т. „Леви".



Микола Чуйко

Коротко про інші ланки

Столова ситківка

Працю в ланці столової ситківки почато вже в перших днях 1950 р. під проводом п. Красника Ярослава. Тоді була створена одна кляса змагунів (20), з якими відбуто 2 турніри; один, системою мінус 1, із 12 учасниками, де мистцем вийшов Я. Красник, та 2-ий, внутрішньо-клюбовий, системою кожний із кожним, при участі 20 змагунів, які зайняли такі місця:

Красник Я., Снігурович Ю., Мигаль М., Вірщук Р., Ярошевич Є., Каменецький Л., Кутко Б., Білинський І., Масник І., Дикий Я., Масник С., Гулик М. і інші.

У наступному році, під проводом того самого ланкового, Я. Красника, дружина, не маючи змоги знайти дружинового партнера, обмежилась знову до внутрішніх турнірів, у клясах: жінки, чоловіки й юньйори:

Жінки — учасниць 9	перше	місце	Янчиленко Галя
	друге	,,	Смітюх Марія
Чоловіки — учасників 12	перше	,,	Красник Ярослав
	друге	,,	Дахнівський Мирон
Юньйори — учасників 15	перше	,,	Кутко Богдан
	друге	,,	Домашевський Остап

У листопаді 1953 року п. Ігор Білинський зорганізував внутрішньо-клюбовий турнір у клясах: чоловіки, жінки, юньйори й олдбої. Одначе тільки турнір чоловіків, в якому взяло участь 19 змагунів, удалось довести до кінця. Перше місце здобув п. Припхан Р., а друге Каменецький Лев. У 1954 році ланка столової ситківки не проявляла жодної замітнішої діяльности.

Упродовж згаданого періоду такі особи брали активну участь у ланці:

Чоловіки: Г. Білоус, С. Борисевич, Р. Вірщук, І. Волинець, В. Воловчук, О. Гладкий, Я. Гулик, П. Грицай, М. Дахнівський, О. Домашевський, В. Доскоч, Р. Дубляниця, Я. Дикий, В. Зарицький, Л. Каменецький, М. Касіян, О. Караван, Я. Красник, І. Куліш, Ю. Кузик, Ю. Куляс, Б. Кутко, Р. Маркевич, І. Мигаль, Р. Припхан, Я. Перун, О. Рончковський, Е. Сабат, Д. Стахровський, Ю. Снігурович, С. Сушко, О. Терлецький, О. Шенкірик, Є. Ярошевич.

Жінки: Ч. Воловчук, І. Дубляниця, В. Ременюк, Б. Сабат, І. Серабин, І. Сисин, М. Смітюх, К. Теодорович, Г. Шевченко, О. Шевченко, Г. Янчиленко.

Індивідуальні осяги: Ю. Снігурович, у клясі 14—16-річніх у змаганнях за мистецтво Шікаґа, здобув перше місце в 1950 році.

Р. Вірщук, у клясі 16—19-річніх у дистриктових змаганнях, здобув перше місце й золоту медалю, а в змаганнях за першенство Шікаґа друге місце й срібну медалю в 1951 році.

Олег Караван, у клясі до 15 років, у турнірі, що його зорганізував „Сан-Таймс" у 1951 році, здобуває друге місце, а в 1952 році перше.

Наступні місця зайняли в льокальних турнірах столової ситківки:

1951 — Домашевський О., Каменецький Л., Кутко Б.

1953 — Кутко Б., Вірщук Р.

1954 — Богдан Кутко перше місце в турнірі, що його зорганізував „Райт Каледж".

1955 — Каменецький Лев здобув перше місце в Іллинойському університеті в Урбана.

Теніс

У квітні 1953 року, під проводом талановитого ланкового п. Євгена Ярошевича, тенісова ланка приступила до клюбового турніру з участю 10 змагунів, а саме: Грицай П., Домашевський О., Кузик Ю., Дубляниця Р., Вірщук Р., Костів Р., Масник І., Гладкий О., Сокологорський А., Ярошевич Є.

Переможцем цього турніру вийшов п. Петро Грицай, друге місце зайняв О. Домашевський, а третє Ю. Кузик.

Переможці дістали грамоти, що їх вручив їм мґр. І. Красник 27-го жовтня 1953 року.

Лещетарство

Підготова до оснування лещетарської ланки проходила від початку існування Т-ва. Вже зимою 1950 р. лещетарі „Левів" відбували свої прогулянки до стейтів Висконсин і Колоредо, в яких брали участь: І. Білинський, М. Ярошевич, Ю. Кузик, О. Маркевич, І. Волинець і інші. Одначе фактичний початок існування ланки датується від 4. грудня 1954 року, яку очолив І. Білинський. Ланка мала 11 активних змагунів. Її властивою ціллю було взяти активну участь у т. зв. Зимових Ігрищах Молоді Америки й Канади, які відбувалися 25. грудня 1954 р. в Лейк Плесід.

4-ох членів узяло участь у згаданих Ігрищах та, як дружина, здобули перше місце в дружиновому точкуванні, здобувши 23 точки. Як нагороду одержано громати за перше місце й перехідну чашу, уфундовану п. Б. Прудиусом.

В індивідуальному точкуванні змагуни „Левів" здобули 9 грамот за такі місця:

Жінки: Ч. Воловчук, І. Дубляниця, В. Ременюк, Б. Сабат, І. Серабин, І. Сисин, М. Смітюх, К. Теодорович, Г. Шевченко, О. Шевченко, Г. Янчиленко.

Індивідуальні осяги: Ю. Снігурович, у клясі 14—16-річніх у змаганнях за мистецтво Шікаґа, здобув перше місце в 1950 році.

Р. Вірщук, у клясі 16—19-річніх у дистриктових змаганнях, здобув перше місце й золоту медалю, а в змаганнях за першенство Шікаґа друге місце й срібну медалю в 1951 році.

Олег Караван, у клясі до 15 років, у турнірі, що його зорганізував „Сан-Таймс" у 1951 році, здобуває друге місце, а в 1952 році перше.

Наступні місця зайняли в льокальних турнірах столової ситківки:

1951 — Домашевський О., Каменецький Л., Кутко Б.

1953 — Кутко Б., Вірщук Р.

1954 — Богдан Кутко перше місце в турнірі, що його зорганізував „Райт Каледж".

1955 — Каменецький Лев здобув перше місце в Іллинойському університеті в Урбана.

Теніс

У квітні 1953 року, під проводом талановитого ланкового п. Євгена Ярошевича, тенісова ланка приступила до клюбового турніру з участю 10 змагунів, а саме: Грицай П., Домашевський О., Кузик Ю., Дубляниця Р., Вірщук Р., Костів Р., Масник І., Гладкий О., Сокологорський А., Ярошевич Є.

Переможцем цього турніру вийшов п. Петро Грицай, друге місце зайняв О. Домашевський, а третє Ю. Кузик.

Переможці дістали грамоти, що їх вручив їм мґр. І. Красник 27-го жовтня 1953 року.

Лещетарство

Підготова до оснування лещетарської ланки проходила від початку існування Т-ва. Вже зимою 1950 р. лещетарі „Левів" відбували свої прогулянки до стейтів Висконсин і Колоредо, в яких брали участь: І. Білинський, М. Ярошевич, Ю. Кузик, О. Маркевич, І. Волинець і інші. Одначе фактичний початок існування ланки датується від 4. грудня 1954 року, яку очолив І. Білинський. Ланка мала 11 активних змагунів. Її властивою ціллю було взяти активну участь у т. зв. Зимових Ігрищах Молоді Америки й Канади, які відбувалися 25. грудня 1954 р. в Лейк Плесід.

4-ох членів узяло участь у згаданих Ігрищах та, як дружина, здобули перше місце в дружиновому точкуванні, здобувши 23 точки. Як нагороду одержано громати за перше місце й перехідну чашу, уфундовану п. Б. Прудиусом.

В індивідуальному точкуванні змагуни „Левів" здобули 9 грамот за такі місця:

Ю. Кузик — третє місце в з'їздовому бігу, третє місце в крутобігу й третє місце в альпійській комбінації.

Сокологорський Олександер — 4-те місце в з'їздовому бігу й 4-те в альпійській комбінації.

Білинський Ігор — 4-те в з'їздовому бігу, 4-те в крутобігу й 5-те в альпійській комбінації.

Стахнів Роман — 4-те в крутобігу.



Із п'ятиріччям У.А.С.Т. „Леви" вітають:

Андрушко І.
Артимович А. інж.
Бабій І.
Багрій Д.
Бакай А.
Балабан Т.
Баранська М.
Бартошко В. д-р
Барцаба І. інж.
Батерфальве Я.
Білинський Б. інж.
Білинський І.
Боднар С.
Бойко, В.
Брехун Р.
Будний С.
Буксар Ю.
Бурачинський Б. мґр.
Белей В.
Б'ялий В. д-р
Василів П.
Вірщук В. д-р
Вірщук М.
Вірщук Р.
Вітковський А. д-р
Вітовський В.
Волинець І.
Возьний В.
Воловчук К.
Войнаровський Я.
Войтович С. д-р
Врублівський О.
Гаванський М. інж.
Гаванський Р. д-р
Гамулець М.
Галушка В.
Гарасовська І.
Городиловський Ю. д-р
Головатий П.
Голойда В.
Городиський О. мґр.
Горохівський І.
Грицай П.
Ґадзера О.
Ґембусь Т.
Данилко О.
Данилишин З.
Дахнівський Д. проф.
Дачишин Є. мґр.
Довбак Т.
Домашевський М.
Дутко І.
Децик В.
Дзядик З.
Дячун Я. інж.
Жидяк О. д-р
Заяць О.
Іванів А.
Івасечко О. мґр.
Ільницький Е. мґр.
Калинюк В. д-р
Кавка Ю.
Капеняк Ф.
Капеняк П. мґр.
Кашуба В.
Кіт А.
Кіцай Р. д-р
Коваль Г. дир.
Коваль М.
Косач В.
Косачевич З.
Красник І. мґр.
Красник Я.
Куріца А.
Куріца О.
Куривчак С.
Кучерепа В. д-р
Куцан Б.
Левицький В. інж.
Ленчицький Р. мґр.
Лехнюк Я.
Лукович Я.
Лучишин М.
Лушпинська Д.
Мак П.
Макаруха Е. дир.
Мазуркевич Л.
Маркевич М.
Маркевич О.
Масник Г. дир.
Матура Т.
Мицавка Я.
Мицик Р. дир.
Модрицький Г. і М.
Мізь В.
Міськевич В. д-р
Мула І. мґр.
Наваринський М. і М.
Наконечний Б.
Наконечний О.
Нагорняк О. мґр.
Недовіз Д.
Носієвич Т.
Ничай В. мґр.
Обаранець Е.
Олійник Т.
Осовський М.
Павліш Р.

Панчук В.
Пасіка С.
Печенюк І.
Петеш З. і В.
Петраш М.
Плешкевич О. дир.
Площанський О. мгр.
Попадюк В.
Пилявка Т.
Притоцький В.
Писанчин І.
Ременюк С.
Сабат Е.
Савка Р.
Сенчишак М.
Смітюх М. інж.
Сокологорський В.
Солтисік Я.
Сосенко Р. д-р
Сливка М.
Стеців М. і О.
Стрілецький В.
Суховерський М.
Сушко С.
Теодорович Ю.
Ткачук Б. д-р
Ткачук-Нікольс М.
Ткачук Т. д-р
Турула П. д-р
Турянський М. мгр.
Урбан Т. дир.
Фостяк Б.
Цурковський Б.
Цурковський М.
Чорняк В.
Чуйко М.
Шведак З.
Шумський С.
Яремко І. мґр.
Ярошевич М.
Ярошевич Е.
Яценків О.
Яценків Р.
Яшко М.



Микола Чуйко

Чужомовна преса про У.А.С.Т. „Леви“

„Сакер Нюз“, 1950 р.:

УКРАЇНСЬКІ „ЛЕВИ“ ВИГРАЮТЬ ПЕРШІ ДВІ СТРІЧІ

...Українські „Леви“ відкрили сезон захоплюючим вислідом 13:0, що його осягнули проти дружини „Кікерс“, і остаточно показали свою силу, виграючи 1:0 проти „Вісли“. „Леви“ мають добре вирівняний склад із молодих людей, недавно прибулих з Европи. Вони швидкі, прекрасно подають і співпрацюють. Грають чисто. Їх презентація добра й уже тепер мають багато глядачів.

„Шікаґо Сандей Трібюн“, 31. травня 1950:

„ЛЕВИ“ РОЗГРОМИЛИ „РЕМС“ — РЕМІСУЮТЬ У ФУТБОЛЬНІМ ПЕРШЕНСТВІ

...„Леви“ розгромили „Фіхте-Ремс“ 5:2 в першій дивізії в змаганнях на Вінемак Парк. Ця перемога дала „Левам“ перше місце, разом з „Некаксою“, в північній секції першої дивізії.

„Нешенел Сакер Нюз“, червень 1950 р.:

„ЛЕВИ“ — „НЕКАКСА“ СТРІЧАЮТЬСЯ 18. ЧЕРВНЯ

...Чергова стріча „Некакса“—„Леви“ відбудеться 18. червня. Обі дружини непереможні в північній секції в першій дивізії та кожна з них виграла до сильної „Вісли“. „Леви“, як новик у згаданій дивізії, дуже добре грають. Їхня передня лінія складається з молодих і добрих стрільців, включно з братами Ростиком і Олександром Маркевичами, середущим напасником Дахнівським і блискучим правокриловим В. Зарицьким.

„Шікаґо Дейлі Трібюн“, 1950:

„ЛЕВИ“ ВИГРАЮТЬ ПЕРШЕНСТВО

...В інших першенських змаганнях „Леви“ завдали поразку „Некаксі“ 1:0, виграючи першенство в північній секції першої дивізії. Мирон Дахнівський здобув ворота в другій половині змагань. Ця перемога висуває нового чемпіона до Мейджор Дивізії на наступний 1951 р.

1951—1952 „Норт Амерікен Сакер Ґайд“:

. . . У першій дивізії Північ українські „Леви“ доказали, що вони одинока дружина в вищій дивізії, яка не програла жодних зустрічей і здобула мистецтво в першому році змагань. „Леви“ перемогли також першуна Південної Секції Першої Дивізії „Гакоах Центер“ 3:2. Оба першуни в наступному році ґратимуть у Мейджор Дивізії.

„Дзєннік Звйонзкови — Зґода“, 29. травня 1951 р.:

„ІҐЕЛС“ ПЕРЕМОГЛИ „ЛЕВИ“ 4:2

. . . У неділю, 27. травня, на грищі Гензон Парку, „Іґелс“ рішучо перемогли „Левів“, що є ревеляцією в Мейджор Дивізії, до якої ввійшли в цьому році, та від літ не програли ні одних змагань. Без огляду на дощ та погане грище, около півтори тисячі глядачів приглядалися змаганням. „Іґелс“ провадять зі стрілів Ґризіка (31) та Воляніна (36) 2:0. Під кінець першої половини Стефанович здобуває ворота для „Левів“ і цим кінчається перша половина гри. В другій половині — 35 хвилин належать виключно „Левам“, що грають дуже амбітно, хоч примітивно. Напад їх не вміє використати приворітніх ситуацій. У 38 хв. Мороз здобуває ворота для „Іґелс“. „Леви“ далі спокійно переводять акції на ворота „Іґелс“ і криловому Маркевичеві вдається щасливо добути довгим стрілом ворота. При кінці змагань, за подиктований карний коп, Ґризік підвищує вислід до 4:2 у користь „Іґелс“.

„Денний Гласатель“, 1951. — „Словак“—„Леви“.

Попередні змагання грав „Словак“ із досить слабими противниками. Тепер „Словак“ має перед собою змагунів, які недавно зорганізувалися та в скорому часі якнайкраще прославилися. „Леви“ мають молодих і жертвенних змагунів, що грають із подивугідною витривалістю та швидким темпом. Знаємо також, що „Леви“ мають багато своїх симпатиків, які різними окликами заохочують їх до гри. Змагання відбудуться на „Спарта Стедіон“.

„Шікаґо Дейлі Трібюн“, 3. березня 1952. — „Леви“ побили „Іґелс“ і здобули мистецтво в футболі.

„Леви“ побили в закритому приміщенні в Шікаґо Арморі „Іґелс“ з вислідом 2:0, в приявності 1,500 глядачів, та здобули мистецтво сімкового турніру на 1952 рік. Ворота для „Левів“ стрілили: Я. Дикий, оборонець, із 40 ярдів, і Д. Стахровський із 12 ярдів. На закінчення Джов Трайнер, голова футбольної комісії на стейт Іллиной, та Аксель Нільсон вручили переможцям чашу.

„Чес Лайф“, ч. 18, з 20. травня 1952. Турянський, першун м. Шікаґа.

У сильно обсадженому турнірі за першенство міста Шікаґа, Мирослав Турянський здобув перше місце з вислідом 8½:2½, виграючи 6 партій і ремісуючи 5.

„Шікаґо Дейлі Трібюн“ — Футбольна команда „Леви“ здобуває мистецтво Середнього Заходу Америки.

Шікаґські „Леви“, змагуни копаного м'яча з Велс Гайскул, здобули мистецтво Середнього Заходу Америки між юньйорами, побивши вчора „Крейг“ із Ст. Люїс 4:1 на Вінемак Стедіон. Юліян Куляс та Волод. Бахір стрілили по двоє воріт для „Левів“.

„Чес Лайф“, ч. 21, 5. липня 1952 р.:

У шістьрундовому турнірі, влаштованому шаховою ліґою Шікаґа й університетом Іллиной ... друге місце здобув український шахіст Б. Федан, з вислідом 4½:1½.

„Чес Лайф“ з 20. липня 1952. — „Перкунас“ виграє першенство Шікаґської Шахової Ліґи.

Перемогу в Шаховій Лізі міста Шікаґа здобув шаховий клюб „Перкунас“. Шаховий клюб „Леви“ здобув друге місце відношенням 6½:1½, програючи одні змагання до „Перкунас“ і ремісуючи з „Шікаґо Чес Клаб“. Вклад Европи на посилення шахового життя в Шікаґу є тим помітний, що „Перкунас“....., а „Леви“ - це шаховий клюб, зложений у більшості з новоприбулих українців.

„Ракфорд Реджістер Ріпаблік“, 18. серпня 1952 р. — Шікаґовці виграли футбольний трофей. „Леви“ виходять чемпіоном із тутешньої стрічі.

Більше як 2,000 глядачів приглядалося, коли „Леви“-Шікаґо побили в фіналі „Фальконс“ 6:2. Д. Стахровський, лівокриловий „Левів“, здобув ще один трофей, як найкращий грач і за найкращу спортову поведінку під час згаданого спортового турніру в Ракфорді.

„Чес Лайф“ з 20. січня 1953 р.:

Богдан Кутко здобуває чемпіонат юньйорів м. Шікаґа вислідом 5:0.

„Шікаґо Дейлі Трібюн“, 1953 р. — „Леви“ б'ють „Фальконс“ 2:1 і є близько мистецтва.

Шікаґські „Леви“ побили „Фальконс“ 2:1 на Вінемак Стедіон у приявності 1,500 глядачів та зайняли в табелі провідне місце. „Леви“ стрілили двоє воріт у першій половині гри та грали сильно дефензивно в другій. Р. Маркевич стрілив у 9-ій хвилині перші ворота, одначе запасний криловий „Фальконс“ вирівняв у 32-ій хвилині. На одну хвилину перед закінченням першої половини Богдан Куцан, з подачі Д. Стахровського, здобуває другі ворота, які запевнили „Левам“ перемогу. В другій половині М. Касіян, воротар „Левів“, оборонив у сенсаційний спосіб багато стрілів напасників „Фальконсу“.

„Де Ґлоб енд Мейл“ з 7. вересня 1953, Торонто. — Торонтські українці виграють і ремісують у копаному м'ячі.

Це був загально-український „вікенд“ в Нац. Лізі, яка залишила два

вільні дні для українців. Торонтські українці грали проти українців із шікаґської Нац. Ліґи та монтреальських українців. Один матч вони виграли, а один зремісували. В. Білик відкрив серію воріт для Торонта, та Коханюк зремісував у першій половині. У другій половині гри стрілили торонтці Є. Габа 2, Л. Дичківський 2 і Білик 1 ворота. 3.000-на публіка приглядалась змаганням . . .

„Шікаґо Дейлі Трібюн“, 13. грудня 1953. — Шікаґські „Леви“ виграють 11:0. — Футбольний розгром.

„Леви“-Шікаґо, чемпіон М. Дивізії, розгромили „Сербів-Мілвоки“ 11:0 в приявності 700 глядачів на Вінемак Стедіоні, в чверть-фінальній стрічі за чашу Америки. Вислідом 11:0 „Леви“ встановили новий рекорд за згадану чашу, граючи в чверть-фінальних змаганнях . . . „Леви“ втратили дещо часу, поки встановили свою зверхність над гістьми, „Сербами“, здобуваючи провадження вже в перших хвилинах гри прекрасною головкою Ю. Коханюка з подачі Р. Маркевича. Б. Куцан стрілив другі ворота 2 хвилини пізніше та криловий В. Зарицький підвищив вислід до 3:0 опісля. Перша половина скінчилась 4:0 для „Левів“, коли Ю. Кузик стрілив свої перші ворота. Опісля „Леви“ ще добули 7 воріт. В. Зарицький і Б. Куцан по 2 та Коханюк, Кузик і Маркевич по 1.

„Ст. Люїс Пост-Діспеч“, 31. січня 1954. — „Кютіс“—„Леви“ в змаганнях за „Опен Кап“ на Оклен Стедіоні.

. . . Змагуни, що творять дружину „Левів“, переважно новоприбулі (ДП) з України, республіки південної Росії над Чорним морем. Вони ще ніколи не грали в Ст. Люїс і ніколи не змагалися проти дружини, якої змагуни тут роджені, як „Кютіс“. Тому сподіємося, що ці змагання будуть дуже цікаві.

„Нешенел Сакер Нюз“, грудень 1953. — „Леви“ здобувають перше мистецтво Мейджор Дивізії.

„Леви“-Шікаґо здобули найбільший трофей Нац. Ліґи — тобто мистецтво — з кінцевим вислідом 23 точок у 14-ох змаганнях. „Леви“ зорганізувалися в 1950 р. і тоді здобули мистецтво першої Дивізії, що вможливило їм перехід до вищої кляси. В 1951 році вони скінчили свої мистецькі змагання на 4-му місці, а в минулому році, виграючи зі „Швабен“ у рішальних змаганнях, вирятувались від спадку до нижчої кляси.

„Нешенел Сакер Нюз“, січень 1954. — „Леви“ доходять у чотирьох роках до вершин.

„Леви“ здобули мистецтво Мейджор Дивізії на 1953 рік, чемпіонат стейту Іллиной і змагаються за мистецтво Америки. Вони є наймолодшою дружиною в Мейджор Дивізії, яку створили новоприбулі грачі українського походження. Вони зорганізувалися 23. жовтня 1949 року під назвою УАСТ „Січ“, а опісля змінили назву на „Леви“. В лютому 1950 року їх прийнято до Ліґи. Граючи в першій Дивізії, „Леви“ здобули

мистецтво та перейшли до Мейджор Дивізії в 1951 році. У перших своїх виступах у сімковому турнірі добиваються великих успіхів і здобувають чемпіонат 1952 р. В цей сам час юньйори „Левів“ здобувають мистецтво юньйорів, побивши Ст. Люїс 4:1. Організаторами та членами першої Управи УАСТ „Леви“ були такі особи: голова І. Красник, м.-голова інж. Білинський, секретар д-р В. Вірщук і кер. ланки коп. м'яча Г. Масник.

„Шікаґо Трібюн“, 22. лютого 1954. - „Леви“ справді виграють футбольне мистецтво.

„Леви“-Шікаґо запечатали перед 2.684 глядачами мистецтво сімкового турніру Мейджор Дивізії з 4:3 перемогою над „Вайкінг“, які провадили ці змагання 3:0 на 4 хвилини перед кінцем гри. Ростик Маркевич і Василь Зарицький стрілили по двоє воріт. Останні переможні ворота „Левів“ впали всього на 10 секунд перед кінцем змагань.



Dr. W. Wirszczuk

Five Years of UASC "LIONS"

In October, 1949, 33 sport enthusiasts met in Chicago to organize the Sport Club "SITCH," which in the Spring of the following year was renamed the Ukrainian American Sport Club "LIONS." By-laws were adopted and members of the first Executive Board, G. Masnyk, B. Bilynskyj, Dr. Wirszczuk, W. Kaszuba, I. Masnyk, J. Krasnyk, Kamenecka, M. Turjanskyj, and E. Daczyszyn, under the leadership of its President, John Krasnyk, busied themselves in building up the Club's membership, organizing and promoting various sport activities. Several obstacles had to be overcome, which included lack of a clubhouse and equipment. Generous donations from small group of supporters and successful enterprises provided the necessary financial basis. The problem of a clubhouse was temporarily solved by joining with a few other organizations in renting the hall at 2410 West Chicago Avenue. The realization of a private clubhouse, so necessary for the efficient functioning of various teams of the Club, is still only a dream. This was the beginning, and the untiring efforts of its successive presidents, John Krasnyk, Jerry Jarymowycz, club officers and loyal members helped the Club to establish itself on a solid footing.

The five years of its existence have emerged as years of thriving activities for the Club's sport sections and upon reviewing them one may get a true and full picture of the "LIONS" during that period of time.

The chess section was first to go into action, which began by organizing Club tournaments. In the outside competition of 1950/51, it finished 3rd in the Chicago Chess League standing, and the following season advanced to 2nd place. After disbandment of the said League, the team joined the Greater Chicago Chess League and took 3rd place in 1953/54, and shared 2nd and 3rd places in the year 1954/55 season. Their organizer and captain, M. Turjanskyj, was very successful in several individual tournaments, having won the Chicago Championship in 1952 and 1953, 2nd place in the Illinois State Tournaments of 1953 and 1954, 2nd place in the Trans-Mississippi Tournament and placing 10th in the National Tournament (out of 182 participants). Junior Kutko was the Chicago Champion in his Division in 1952 and another Lions' member, Fedan, was successful in tournaments sponsored by the Chicago Chess League and the University of Illinois (2nd in 1952 and 1st in 1953).

There were three volley-ball teams in action. Their first achievement was

the winning of 1st place and trophy in the UNA sponsored tournament of 1950. In the following years the teams participated in tournaments organized by the Central Association of Amateur Athletics. In 1951, the player-manager, P. Hrycaj, led the 1st team to victory in the top A Division.

Activities of the table-tennis group were mostly limited to club tournaments. Noteworthy mention should be given to the successes of the Club's younger members . . . to R. Wirszczuk, who in 1951 won 1st place in the District and finished 2nd in the Chicago Tournament; O. Karawan, who came in 2nd in the 1951 Sun-Times Tournament and ranked 1st i 1952; and in the 1954 Wright College Tournament there was Kutko who won the Championship.

The tennis tournament held in 1953 ended with P. Hrycaj winning the title and Domashewskyj ranking second.

The newest addition to the Club's activities was the Ski team, under the leadership of I. Bilynskyj which achieved top honors in 1954 by winning the National Title and the Prudyus Trophy in the All-Ukrainian Winter Games held at Lake Placid, N. Y.

The most colorful record is that of the soccer teams. Joining the Chicago National League, the Club fielded two senior teams. Under the guidance of their conscientious, hard-working first manager, G. Masnyk, who later was followed in this capacity by Dr. Wirszczuk, Dr. Chreptowskyj B. Nakonechnyj, M. Jaroszewycz and R. Dublanycia, the first team competed successfully in the First Division, winning a promotion to the Major Division without a single defeat. The following two years were critical ones for the team. It had to face much stronger opponents and at the same time such top players like Andruszko, Markewycz, Dachniwskyj, Kuzyk, and Hladkyj left the team to answer Uncle Sam's call to active duty. But the true spirit of young players, namely, Tyszczenko, Kulas, Skoczylas, Stachrowskyj, Haliw, guided by such oldtimers like Kasian, Kucan, Kochaniuk, Dr. Dejchakiwskyj, Pundur, Stefanowych, Bush, Shanasarian, Shlapak and Mycawka helped the team to stay in the top Division. In 1951, it finished 4th and the following year with the pick-up in the last few League games and the playoff game, managed to retain the team in the Major Division. The last two years saw the Lions as one of the top teams in the Chicago area. They won the League Championship in 1953, and were Co-champions in 1954. In the winter activities the Lions held a record, winning two Championships of the National Indoor Soccer League in 1952 and 1954, thereby retaining the Triner's Trophies. In the National Open Cup Competition of 1953/54, the team, after winning state honors, beat the Milwaukee Serbians 11:0, but was eliminated by the St. Louis Kutis in the quarterfinals. A trip abroad ended with a 6:1 defeat in an exhibition game against Toronto Champions Ukraina. The team also participated in several other tournaments, such as the UNA Tournaments (1st place in 1953 and 2nd in 1952 and 1954), the Baltic seven-a-side Tournament in Rockford in 1952 (1st place and Baltic trophy), the Ukrainian Midwest Tournament in Detroit in 1953 (1st place and Kuzmycz Trophy) and Cleveland in 1954 (1st place and U.C.A. trophy). As a winner of the last competition Lions played the two-

game series with New York Ukrainians. Winning in Chicago 3:1, they lost in New York 2:1 and the better goal average decided that the Lions were crowned as unofficial Ukrainian Soccer Champions of USA. The players, Kucan, Kasian, Andruszko, R. Markewycz, Zarycky j, and Strachnowskyj were selected to represent Chicago against top foreign teams.

The Reserve team competed every year in the Reserve Division, winning 1st place in 1950 and 1952 and finishing 2nd in 1951, 5th in 1953 and 4th in 1954.

There is another very important chapter that must not be forgotten. The Juniors. Realizing, that there is no future without a junior movement the Club organized a junior team, which proved to be a great success. After playing the exhibition games in 1950, they competed in the Junior Division in the following years, winning the Championship in 1951 and 1952, being 3rd in 1953 and runners up in 1954. In the Indoor competition of 1953, they finished first and in that of 1954/55 they also won 1st place and the Maher's Trophy. In the National Junior Cup Competition of 1951, they advanced to the interstate games and were eliminated by the St. Louis team; in 1952, however, they were more successful and were crowned National Junior Co-champions.

It is regrettable that the Juvenile team lasted only one year. Organized in 1952, it won the 1st place in its division, but was not reactivated in the following years.

The benefit derived from the Junior team was not only that of being successful in games, but also of supplying the Senior teams with promising young players, like Lachiw, Meleszko, Tyszczenko, Losko, Stachrowskyj and J. Kulas. Their managers, E. Daczyszyn, Budnyj, Dublanycia, Kasian, Kit and Czujko, deserve to be congratulated for their endeavors.

This short story would not be complete without mentioning some of the other members who have served in various capacities and who did not begrudge neither time nor money to very often carried out thankless tasks. These were as follows: Lytwyn, Suchowerskyj, Holoyda, Curkowskyj, Pylawka, Skalczuk, Dziadyk, Teodorowycz, Fostiak, Luszpynska.

With the earnest cooperation of all its members, the present Board can well feel confident that all efforts will be exerted to lead the teams on to further successes.



Вуву

Ювілейне

Як карний член нашої політичної еміґрації, відчинив я амбасадуру визвольної справи в фабриці, де за часів демократів робив „овертайми", й почав пропаґандивні виклади для працюючої американської маси. Початково діло йшло грімко, мов наші партійні свари, згодом кульгало, як національний податок до УККА, а вкінці завмерло, як наше господарське об'єднання в Шікаґо. Спочатку вдячні й чисельні, згодом невдячні й нечисельні, слухачі заявили: „Маємо досить твоїх історичних кладовищ, хірурґії і сліз. Як ти нам в часі ланчу виїжджатимеш на шлунок із своїм „сім мільйоновим постом", то ми за себе не ручимо!"

Амбасада в фундаментах затряслася... Розмова перейшла про спорт. Бейзбол, футбол, бокс... Таке заінтересування хотів би я мати в часі своїх нещасних викладів. Тому пішов я на хитрощі. Зловився за наших спортових „Левів", копнув їх м'ячем до загальної розмови й пилка попала на прихильне грище. Думаєте не слухали? Ще й як! Тоді в розмові, а говорилося майже про спорт, я виїздив із подвигами „Левів", при цьому спритно вплітав про якийсь збройний рейд, маніфестацію ну, й амбасадуру врятував.

Хто слідкує за радієм, телевізією й пресою, то бачить, що спорт у Америці — це чинник число 1. Спортові аси — це майже національні герої. Тому при помочі спорту можна робити чудову пропаґанду. От, коби так теперішній мистець світу в боксі називався Майк Довбня й походив із стейту Яричів, чи іншого Василькова, а на грудях мав би витатуованого лева й тризуба, то наша справа гуділа б передом. Майк по всім правдоподібностям мав би порожнечу в голові, (наші політики це по більшій частині також мають!) але з п'ястуці мав би силу удару 200 фунтів. (Наші політики також це мають, лише в язиці й виключно на партійних противників!) І чи ви собі, панство, уявляєте, яку б він пропаґанду вибив на носах своїх суперників на рінґу? Американці носилися б з нами тоді, мов курка з розбитим яйцем. На нас посипалися б „керпакетами" різні стипендії „Фордів" і „Шевролетів". Не треба було б уже працювати, а ці, нечисленні, що не мають титулів, легко набули б їх на вечірніх курсах і стали би повноправними членами еміґраційного „ґетта". Я певний, що американські військові чинники звернулись би до нас із таким мані-

фестом: Нащадки північних „Вікінгів“, козаки полудня, тирольці сходу, сучасники одної й другої УПА, Братства Вояків 1 УД УНА, СУМА, Пласту, Народного Союзу і т. д. . . . Дивлячись на Ваші світлі змагання в історії там, а ще більш на епохальні панахидо-академії тут, ми прийшли до переконання, що без Вашого збройного вкладу не можемо поривatися на Схід. Далі чергувались би патріотичні уступи з пахучим кадилом на нашу адресу, а згодом: Тому творіть українську військову формацію під назвою „Винники“ або „Жмеринка“. (Назва — з огляду на політику чепердрішення!) У короткій будуччині, вона, цебто Дивізія, зо співом на устах, їхала б трасою: Нью Йорк, Перемишль, Львів, Броди, Київ . . .

Я, що свого часу лизнув військового діла, а в вище згаданій формації кандидат принайменше на полковника (це перша наша старшинська ранга, з якою можна сміливо показатися на кожні громадські сходини!), маю на цю візію будуччини свій стратегічний плян. Коли прийде до вирішної битви, то, щоб не треба було святкувати ще одну жалібну академію (всі суботи й неділі в році вже зайняті!), пропоную: Перед баталією, якась із наших спортових дружин, „Леви“, „Тигри“, „Крила“, а може буде тоді „Корова“ або „Цап“ (ми маємо в спорті замилування до зоології!), мусить у передпіллі почати гру в копаного м'яча.

Глядачі, сотні батальйони, реґіменти набиратимуть бойового духа. Тоді треба, щоб котрийсь змагун дав лише знак. М'яч забудуть і почнуть копати по ногах. Тепер черга на глядачів. Без наказів команди вони рушать вперед, стратують грачів і покотяться лявіною на „воріженьків“. Успіх певний, і не треба буде кидати атом-бомби на наші міста. Ця геніяльна логіка впала мені по сенсаційних змаганнях в копаного м'яча „Леви-Словак“. „Словак“ братній народ, член „Абеену“, але в спорті нема сантименту, лише шляхотний змаг, хоч би до загину. Приміром, перший олімпієць, як прибіг з-під Маратону до Атен, крикнув вислід і впав неживий. А може він тікав із фронту, а за ним гналося „Енкаведе“? Все можливе . . . Сюр!

Наша публіка — це золото, а рухлива, мов живе срібло. Хто її на тих змаганнях пірвав? Як мені відомо, бо на змаганнях я був, хоч ніхто не збирав там на національні цілі, трибуна захвилювала, як під байдаками Чорне море. Кривда, заподіяна „Левам“, підняла сотні глядачів. У швидкім марші вони зайняли грище. Крик, руки, ноги — й я був певний, що „фюнерал гоми“ матимуть додатковий заробіток, але де там! Всі вийшли цілі й здорові, бо з'явився „кап“ і зачарував дерев'яною паличкою маси у спокій . . .

Яка з наших шікаґських, переважно паперових, організацій, може почванитися такими успіхами, як симпатичні „Леви“, що у цьому році святкують свій 5-літній ювілей? Де і як не грали — у вислідi переможна чаша. І стільки тих чаш нагромадили, що в домівці немає вже місця на полицях. Стоять вони, стрункі, череваті, великі й малі та всміхаються до вас золото-срібно переможною 5-ти літньою історією. Зачуваю, що

управа „Левів“ носиться з думкою зробити товариський вечір і перед кожним гостем поставити одну чашу, як чарку до пиття. Дуже оригінально й практично. Чаші горілкою промились би від пороху і нема страху, що хтось із гостей, фанатик спорту, візьме собі „через помилку“ чарку на пам'ятку, бо такої коновки й так до кишені не сховає...

Після еміґраційної традиції, „Леви“ повинні відсвяткувати ювілейну футбольну академію. (Обов'язково дві одного дня і в цій самій годині!). З панахидою тяжче, бо не знати, до якого віроісповідання футбол зачислити... Але зовсім добре можна було би відправити за живучих „олд-боїв“, що вже вийшли з Т-ва. Про них треба згадати, бо це піонери в розбудові і славі „Левів“. Ось вони:

Красник: По відсвяткуванні власного ювілею відійшов на „емеритуру“ з „Левів“ і віддався всеціло організації спортового об'єднання і грі в бріджа.

Яримович: З бензини „випомповує“ більше, чим із спорту.

Білинський: Ще й тепер „люто грає“, але в шахи.

Масник: Менаджер власної спортової дружини, зложеної з круп, муки, оселедців і ковбас.

Куропась: На „фаулі“ в політиці дивляться толерантніше, ніж у спорті.

Хребтовський: Вчить шікаґських ґенґстерів гри в „сакер“.

Вірщук: По зміні керівництва коп. м'яча в „Левах“ на містоголовство в Лізі, носить власну голову на один „фльор“ вище.

Дубляниця: В радіо і пресі переводить хірургічні операції на наших спортовцях.

Турянський: Як бути, то лише капітаном шахової секції.

Дачишин: Вже швидко стане „колійовий міністр“.

Осталося ще „трьох мушкетерів-активістів“, які утримують контакт із „Левами“:

Грицай: На місці його голови лежить тепер переможний м'яч „Левів“.

Яремко: Вимащує сметаною і маслом переможний шлях Т-ва.

Кашуба: Визначний „пливацький змагун“ нашого міста. (Ніхто його при барі не дожене!) Останньо пірнув у глибоку воду Союзового обезпечення.

Стільки про „олд-боїв“.

А тепер „лавровий вінок“ лицарям „зеленої мурави“. Але вгадайте, хто вони є? За влучне розв'язання призначено нагороди. Одна з перших — це безплатна їзда на будучу українську Олімпіяду в Америці. Пан Литвин, власник перевозового бюра в Шікаґо, заявив, що, якщо він до того часу матиме літаки для транспорту меблів, послужить безкоштовно до диспозиції, а власники ґазолінових стацій, брати Кузики, Яримович, Ільницький, погодилися дати до тих літаків бензину й оливу. Але вийшло одно але. Як життя виказує, спортові зустрічі українських

дружин кінчаються часто бойово й шпитально. Отже, якщо б згромадилося таку масу наших спортовців на Олімпіяді, зовсім імовірно прийшло б до спортових Термопілів. З огляду на проблематику даної імпрези, нагороди анульовано. Вгадаюте, про кого мова на нев'янучих листках „лаврового вінка"!

Як вженився, відмінився,
Споважнів і потовстів,
А на грищі, при футболі,
Він часово „скапцанів". — Є надія, що медові місяці таки скінчаться, й він повернеться до кондиції.

Хлопець ростом невеликий,
В обороні, мов скала.
В грі спокійний та не дикий
І задержить хоч вола . . . — Плюс для нього.

Хмарочосна це драбина,
Він із чельом пані-брат,
Як на грищі образиться,
То з протесту йде на авт.
Грає добре і завзято,
Тверда в нього голова,
Тільки часто помішає
Де рука, а де нога. — Спеціяльно — на карнім полі.

Двісті фунтів, так без костей,
Це поважна є вага,
Мимо того грає мудро,
Хоч повільна є біда.
Тепер часто він штрайкує;
Не „Ґ-стейшен" в цім вина,
Клятий ніготь в палець лізе,
І тому болить нога. — Український шікаґський музей виявив охоту забрати цей ніготь до своеї колекції.

Іване тут, Іване там,
Іван хоч впав, а м'яч подав.
Іван ґарує, Іван працює,
Іван мов „кап" противника пильнує,
Іван стоїть, Іван летить,
Лише Іван усе кричить . . . — Кажеться: Молоде, та й . . . крикливе . . .

Цей є більше, як бойовий,
Сильний в нозі і руці,
Два роки був на урльопі
За „нокавта" до судді. — З огляну на власну безпеку — здержуюся від дальших коментарів.

Дві години він літає
За м'ячем і без м'яча,
А як ґоля не попаде,
Усі бештають батька.
Чи грач добрий з нього буде,
Це ніхто ще не вгадав —
Може ліпший з нього вийде
Український генерал.

Коби не музейний, бо їх маємо й так забагато.

І по кулях він не грає,
Хоч подібну назву має,
Але з себе все дає,
Хоч і духу не стає.
Він, бідачок, худощавий,
Стипендист повинен стати;
Хай би „Леви" розпочали
Гамбурґер йому давати.

Може так відгодується і набере більше пари.

Де поставлять, там заграє,
Ще на брамці не стояв.
Резервіста марку має,
Кожний кут пообтирав.

Це дружинова „дівчина до всього".

Він двоїться і троїться,
М'яч йому не пролетить,
А останньо, це похвальне,
Навіть більше не кричить . . .

Річ ясна, на площі . . .

Ще у хаті був „канона",
Має марку все грача.
Що порадить, як коліно
Вічно „троублем" докуча?

Коби вже раз та „літаюча тарілка" вилетіла з його коліна!

А він собі в таку ноту:
„Помаленько, Федьку, грай".
Флегматично на піхоту
Пхає м'яч в ворожий край.
М'яч йому до ніг все липне,
Кляса чудо заграє,
Чотирьох все переїде,
А вже п'ятий відбере . . .

Але грає добре.

Ще недавно в вуйка Сема
Заїдав він стейк і горох,
А на урльоп як приїхав
В „Левах“ копав аж за трьох.
На крилі він ідеально
Витинає „калібраки“,
А Андрушкові під зріст
Не сягає і до ... шиї ...

І в війську не підтягнувся, але далі безконкуренційний.

Мов той фірман гострі коні
Вміло й бистро все кермує,
Тільки часто безпотрібно
Він на грищі репетує.
Вже не кажу, як він грає,
Але шайбу, старий, має,
Як на ногу припасує,
Навіть муха не сідає ...

Не диво, коли йому власна жінка з трибуни підповідає, що він має робити: „Бодю, бодайсь скис, де стріляєш?“

Волос в нього вже сріблиться,
Є животик сибарити,
Нім він кинеться у ріг,
Можна десять відчислити.
Раз на матчі в обороні,
Як з м'ячем на землю впав,
То противник у розгоні
Йому мозок сфіксував ...

Злобні кажуть, що від того часу він почав до речі говорити, але гірше ловить! ..



Гриць Мотика

Матч олдбоїв

До однієї з найбільших весняних імпрез Шікаґа належав матч олдбоїв, що відбувся в бальовій залі „Бесіди". До бою стануди дві одинадцятки. З однієї сторони всі боси „Бесіди" — самі директори, а проти них її подвижники й симпатики — всі інші титули. „Бесіду" репрезентувала така одинадцятка: брамкар п. Войнаровський, оборона пп. Плешкевич і Мицик, поміч пп. Білинський, Носієвич і Дацко, напад пп. Попадюк, Ткачук, Куропась, Нагорняк і Дзюбинський. Противники: на брамі п. Грицай, оборона пп. Урбан і Кавка, поміч пп. Масник, Модрицький, Данилко, напад пп. Дахнівський, пані Модрицька, Красник, Форович і Коваль. Суддею й лікарським опікуном, на випадок політичної суперечки, був д-р Лапичак. Одна брама була в банку і її боронив п. Войнаровський, друга в домівці „Левів" і п. Грицай, розсівшись у ній, нікого до неї не пускав.

Матч мав початись в восьмій годині і всі очікували на свисток судді. Оба капітани, пп. Красник і Куропась, підійшли до себе, зміряли себе очима, кожний подумав собі, що інше, і так вирішено всі правила гри. Прийшло до льосування, хто має її починати. Інж. Куропась кинув пів доляра вгору, всі ждали і ждали, але півдолярівка не хотіла падати на землю. Показалось, що п. Дзюбинський зловив її й кинув у свою баньку на суспільну опіку. На внесення п. Масника противники відступили першенство панам директорам — і „Бесіда" мала починати гру. Інж. Куропась гордо стояв на м'ячі, а кругом нього підтанцьовував його помічник і адьютант — п. Носієвич. Оба крилові, пп. Попадюк і Дзюбинський, не могли вгасити своїх темпераментів і бігали від столика до столика з плянами нової гри й цілої купи стрілів, хоч грачі-противники впевняли, що це тільки солом'яний вогонь. Оба оборонці вигідно позакладали собі ноги і, коли дир. Мицик дивився на трибуну, що скаже жінка, дир. Плешкевич бідькався до п. Войнаровського: „Що то буде? Що то буде?" Та п. Войнаровського не обходив цілий світ. Він собі спокійно дрімав при своєму віконці та мріяв про нові пластинки „Аїди".

Противна дружина стояла спокійніше, бо мала свою картяну заправу. Усі довгими тренінґами були мельодійно зіграні, тільки капітан мґр. Красник кричав на все грище, що ми мусимо виграти.

Через непередбачений припадок гра почалась пів години скоріше.

Два національні противники, неозначеної партійности, завзято дискутували при барі й один свиснув одного в вухо. Цей свист був такий несподіваний, що інж. Куропась похитнувся на м'ячі й був би напевно впав, та невідступний Носієвич підтримав його. Інж. Куропась замахнувся копнути, але зачіпив за ногу п. Носієвича. Тут надбіг миттю інж. Форович, відібрав м'яча й розгубився. Піднявся крик і на всю площу було чути, як п. Красник кричав: Подай, подай! П. Масник: Стріляй, стріляй! А п. Грицай закусив губу і піддавав: Бий на бант! Інж. Форович прийшов до себе, ґалянтно подав м'яча пані Модрицькій, пані Модрицька ще не була в формі й передала його до п. Дахнівського, але все непомітно пропало, бо цього Дахнівський не завважив, заглядаючи в чужі карти. На щастя, м'яч відбився від нього знову до пані Модрицької, але вона ще не була в формі, бо карта не йшла, й подала його на праве крило до п Коваля. Дир. Коваль попровадив його шалено вперед, перебіг тричі коло дверей, побачив бару й вступив на одну . . . чарку.

Суддя засвистав авт. Авт кидав п. Дацко. Звільна. Поважно підняв м'яча, довго надумувався, замахнувся й ще не кинув, а вже п. Дзюбинський стрілив і з домівки „Левів" тільки тріски полетіли, а п. Грицая знайшли аж на . . . саві.

Суддя не признав ґоля, бо п. Попадюк забіг на апсайд, на велике невдоволення „Бесіди". Викопнув п. Урбан флешом. М'яч полетів усякими комбінаціями вгору. Літав і строїв усякі фіґури. Всі дивились, як летів щораз ближче до банку. Дир. Плешкевич почав стогнати й йойкати, що пропав банк. Ситуація ставала критична. Всі почали денервуватися, тільки один п. Войнарівський спокійно дрімав. Несподівано м'яч вперіщив у касове віконце, і п. Войнаровський розбудився та записав 1:0 на свою користь. На щастя „Бесіди" — м'яч відбився від касового віконця й полетів до п. Ткачука, п. Ткачук подав його Нікольсові, Нікольс Ткачукові, Ткачук Нікольсові, Нікольс Ткачукові. Провадили безконкуренційно під ворожу браму. Було б із того щось вийшло, але суддя свиснув і зарядив суддівське. Показалось, що „Бесіда" грала дванадцяткою й один грач мусів зійти. Зійшов Нікольс, як слабший від Ткачука.

На суддівське стануло проти себе пані Модрицька і п. Ткачук. П. Ткачук по джентлменськи відступив м'яч пані, бо вона була одинокою жінкою на площі. Пані Модрицька несподівано дістала добру карту й проголосила 5 піків та стрілила ґоля так швидко, що інж. Куропась не встиг припудрувати собі носа. Публіка так зраділа, що розвалила двері. „Бесіда" зібралась на нараду. Радила щось три тижні й вирішила взятись до роботи. П. Дзюбинський представив цілу купу плянів. Почалась дискусія і тоді інж. Білинський розбудився. Але пляни залишились далі плянами.

Свист. „Бесіда" хотіла починати, але п. Носієвич знову вліз своєму капітанові на ногу. Інж. Куропась наказав йому не ставати на п'яти, бо програють. Подав м'яча дир. Нагорнякові, а той делікатно попровадив

його поміж столиками, обдумано оминаючи кожне крісло, перебіг раз через площу, перебіг другий, щораз скріплючи темпо, і забіг аж на Равнд Лейк. Дир. Плешкевич вже радісно тряс рукою дир. Мицика, п. Дацко пророкував, що напевно щось буде, напевно буде ґоль, бо коли не м'яч, то в такім розгоні напевно дир. Нагорняк влетить у браму „Левів". Грицай і Масник приготовляли для нього крісло, і дир. Нагорняк вже забіг з м'ячем на карне поле, але п. Модрицький якраз кібіцував своїй жінці і підставив йому ногу. Суддя призначив карного, бо дир. Нагорняк згубив свого заручинового мотилька. П. Носієвич запевнив, що встрілить ґоля, і інж. Куропась дозволив йому стріляти. П. Носієвич розігнався аж з Гумбольт Парку, але перелетів понад м'ячем — і нічо не вийшло. Тоді з трибуни пані Мицик крикнула: Ґоля! На той приємний голосок дир. Мицик мусів перервати свою суспільну дискусію з д-ром Лапичаком, набрав темпа й уже не було стриму. Усе перевернув перед собою і так скоро і так сильно стрілив ґоля, що п. Грицай забув, скільки має асів у рукаві, і сказав: Пас! Вислід 1:1. „Бесіда" обношувала дир. Мицика тріюмфально кругом каси, а за той час мґр. Красник сварив цілу свою дружину за неввагу. П. Дахнівському це було забагато, бо карта не йшла, і він загрозив, що поскаржиться Миронові, і п. Красник настрашився і втих.

Тільки на свист викопнули м'яча. Суддя засвистав перерву й грачі змінили площі. Всі противники раділи, що „Бесіда" вийшла зо своєї домівки, не матиме більше нічого до говорення — і тепер її рознесуть.

Другу половину починали самі тренери „Левів" — усі добрі грачі. Свист. П. Красник кричить: Два каро! Пані Мудрицька: Пас! П. Дахнівський: Чотири трефи! П. Модрицький: Пас! Інж. Форович злоститься, що Модрицькі напевно взяли „на всякий випадок" уділ на дитячій оселі, і тому не хочуть грати проти „Бесіди", перебирає м'яча на другий столик і кричить: 4 пік! Надбігає криловий Дзюбинський на порожнє крісло, але те крісло перевертають, і він біжить далі шукати сидження. П. Урбан підбігає задиханий від другої групи й ліцитує: Три без! Від бари відривається п. Коваль і каже: Ще один коньяк! П. Данилко хоче копнути, але випереджує його п. Дахнівський і, заглядаючи через плече в карти сусіда, кричить за п. Данилка: Флєш на серце! Суддя провіряє серце п. Дахнівського, але воно б'ється нормально, і свище вільний за фавль свого грача. Тоді п. Дахнівський цілує стіл і сходить з площі, кажучи: Грайте самі! Я йду спати! П. Красник починає його вмовляти, щоб не осирочував трьох партнерів до бріджа, але не помогло.

Проти „Бесіди" лишилась десятка, і п. Красник почав грати за двох. За п. Дахнівського грав, а за себе кричав. Всі взялись до праці, бо „Бесіда" хотіла замикати залю, й повели шалену пропаґанду з виграною. Пішли в наступ. Копнули м'яча так високо, що він зник і „Бесіда", чекаючи на нього, забула про замикання дверей, станула гуртом і почала нараду. Дир. Мицик почав знову дискусію з д-р Лапичаком. Згодом відвер-

нувся від групи й нахилився до вуха судді. П. Кавка зівнув собі на цілу залю — від того протягу м'яч нагло повернувся й попав дир. Мицикові на голову. Але не зробив шкоди твердій дир. голові, як ствердив д-р Лапичак, тільки дир. Плешкевич настрашився й остеріг: Уважайте, бо зірве вам голову! А як утратимо директора, що то буде? що тоді буде? Коли всі оглядали голову дир. Мицика й із-за цього постало замішання в рядах „Бесіди", пан Красник зробив око до п. Модрицької, обоє наперли на „Бесіду", аж усі директори мусіли поступитись, розіпхали їх, пройшли серединою й стрілили так сильно, що п. Войнаровського знайшли з м'ячем аж через три дні. Вислід 2:1 на некористь „Бесіди". І тепер переможні грачі можуть без перешкод грати бріджа до самого ранку.





Прапор Т-ва, одна сторона, набутий в червні 1955 р. — **LIONS flag**

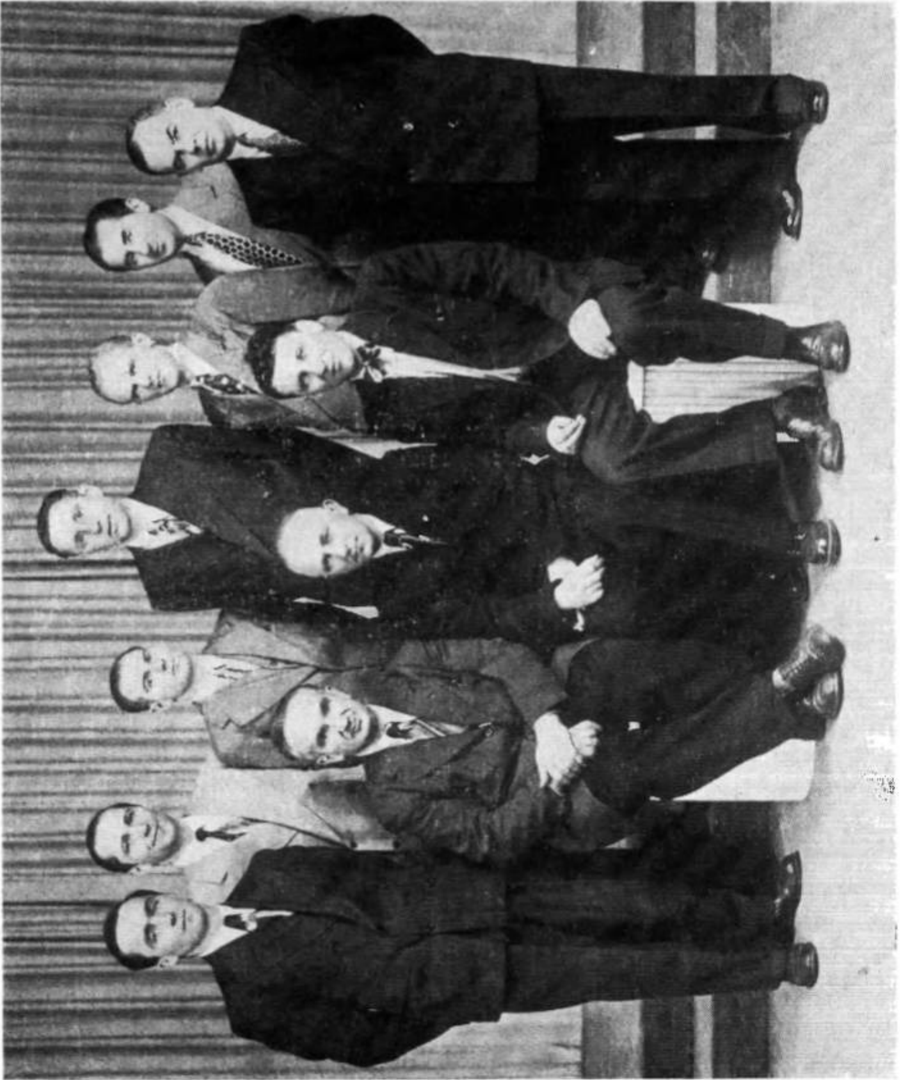
ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ Т-ВА



Мгр. Іван Красник
Mr. John Krasnyk — honorary member



Інж. Степан Куропась
Mr. Stephen Kuropas — honorary member







Футб. ком. У. А. С. Т. „Леви“ в 1950 р. Стоять зліва: кер. л. коп. м'яча дир. Г. Масник, . Масник, мгр. Р. Ленчицький, Ю. Кузик, Р. Андрушко, Я. Батерфальве, Я. Мицавка, И. Дахнівський, мгр. І. Красник — гол. Т-ва, клячать: В. Шлапак, Р. Маркевич, М. Касіян, Я. Дикий, В. Зарицький.

Original soccer team (1950)



Перший тренінг, квітень 1950 р.
Firs practice of the team



Ця нога стрілила рішальні ворота до „Вісли“ 1950 р.
His goal decided (promotion to the Major Division — 1950)



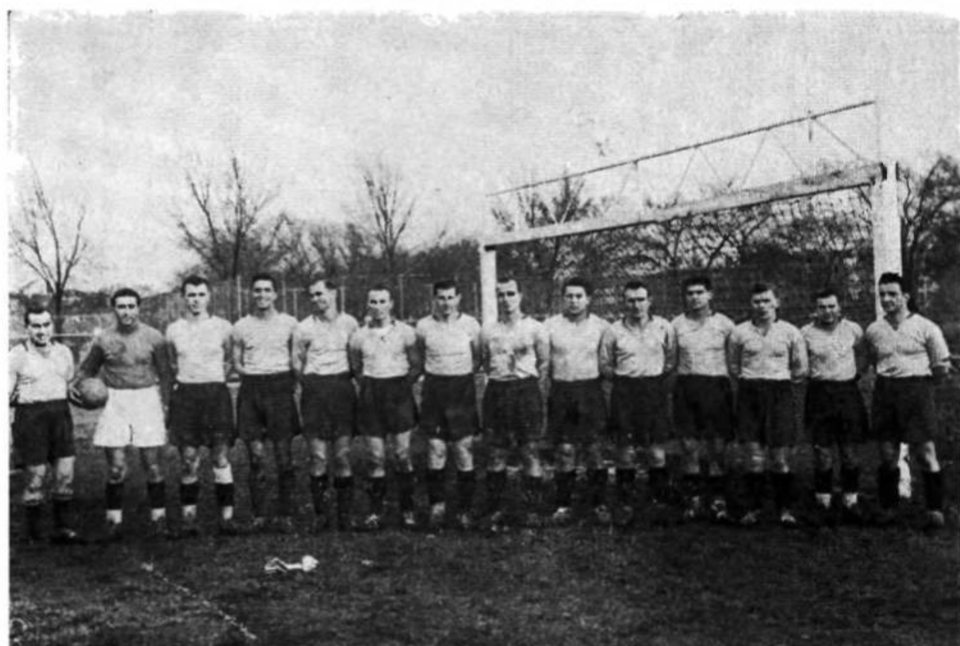
Футб. ком. в 1951 р. Зліва: д-р В. Вірщук — кер. л. коп. м'яча, Я. Мицавка, М. Касіян, І. Стефанович, Ю. Кузик, мгр. Р. Ленчицький, В. Зарицький, Я. Батерфальве, М. Дахнівський, Б. Куцан, О. Пундор, А. Шанасаріян, Я. Дикий.

Soccer team of 1951



„Леви“ в галі 1951 р. Зліва: С. Борисевич, І. Дахнівський, д-р В. Вірщук — кер. л. коп. м'яча, М. Дахнівський,, Б. Куцан, клячать: Р. Маркевич, Я. Мицавка, М. Касіян, А. Ляхів, Ю. Кузик.

Lions in Indoor games — 1951



Футб. ком. 1953 р., що здобула 1 місце в Нац. Лізі та в розг. в „Нейшенел Опен Кап"
акв. до інтерст. розгр. Зліва: Б. Куцан, . Касіян, Р. Андрушко, І. Тищенко, Ю. Коханюк,
М. Дахнівський, В. Зарицький, Ю. Кузик, В. Мелешко, Р. Маркевич, О. Пундор, О. Гладкий, Д. Стахровський, А. Шанасаріян.
Major Division team after winning its first Chicago Championship — 1953



„Леви", на весні 1953 р., з кер. л. коп. м'яча (з пр. стор.) М. Ярошевичем
First team — 1953



„Леви" перед відлетом до Нью Йорку, вер. 1954 р.
Lions' first flight (to N. Y. C. — 1954)



Резерва У. А. С. Т. „Леви" 1950 р. Стоять зліва: Ю. Теодорович — кер. коп. м'яча. Б. Белей, С. Масник, Я. Маркевич, Р. Павліш, А. Ляхів, Я. Дикий, І. Масник. Клячать: О. Гладкий, П. Скальчук, Б. Федасюк, В. Воловчук, І. Дахнівський.
Reserve team in 1950



Резерва (весна) 1950 р.
Original reserve team — 1950



Б. Куцан відбиває м'яча головою.
B. Kucan in action



'езерва У. А. С. Т. „Леви" в 1954 р. Стоять зліва: А. Сокологорський, С. Борисевич, . Білинський, А. Терлецький, О. Караван, П. Скальчук, В. Воловчук, кер. л. рез. — М. Іуйко. Клячать: Е. Помажак. Я. Романишак, В. Мойсієнко, Б. Шиманський, В. Науменко, І. Масник.

Reserve team in 1954



Оньйори У. А. С. Т. „Леви" в 1950 р. Стоять зліва: Д. Стахровський, В. Островський. Э. Галів, О. Домашевський, Ю. Куляс, М. Скочиляс, Ю. Дикий, Ю. Омельченко, Л. Камянецький, мгр. Є. Дачишин — кер. юньйорів. Сидять: Р. Білоус, Ю. Дяченко, О. Рончковський, І. Тищенко, О. Бахир.

Original Junior soccer team — 1950



Юньйори У. А. С. Т. „Леви" в 1954 р. Стоять зліва: інж. Я. Яримович — голова, Я. Романишак, О. Караван, В. Кашуба, Ф. Тищенко, К. Гунтер, І. Лоско, А. Бахір, П. Надзієвич, М. Чуйко — кер. л. юньйорів, М. Касіян — тренер. Клячать: Л. Клюковський, А. Терлецький, Я. Скочиляс, Я. Самиця, П. Вихрій.

Juniors in 1954



Юньйори в галі 1954 р.

Juniors in Indoor Competition (1954)



М. Банах (з пр. стор.) в підворітній ситуації.

This time M. Banach was successful



„Леви“ — „Черник“ в Дітройті 9. вересня 1951 р.
LIONS and CHERNYK in Detroit — 1951



Дир. Укр. Щад. Каси в Клівленді І. Тарнавський передає предс. „Левів“, М. Касіянові, перех. чашу 30. травня 1954 р.
Cleveland — 1954. Another trophy won by LIONS



„Леви" — „Україна" в Торонті. 5. вересня 1953 р.
The first international game (LIONS—UKRAINA in Toronto 1953)



„Леви" — „Україна", привітання капітанів.
Before the game (Toronto, Canada)



„Леви" — „Кютіс" в Ст. Люїс. 31. 1. 1954 р.
Open Cup Quarterfinals LIONS—KUTIS
in St. Louis, 1954



„УСК" Нью Йорк — „Леви" в Шікаго, 9. вересня 1954 р.
LIONS and U. S. K. New York in Chicago — 1954



Касіян в акції.
Kasian — the Master. He flies through the air



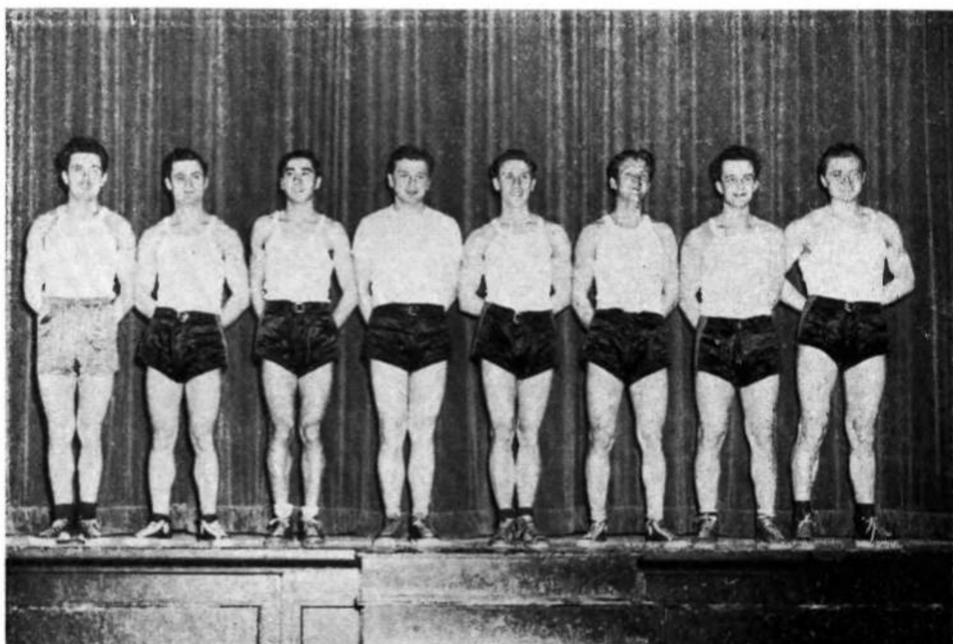
Прогулянка на змагання до Милвокі, 1951.
Trip to Milwaukee — 1951



Момент із змагань в Індор-турн. 1952 р. (2) Я. Дикий, (4) д-р М. Дейчаківський, (3) І. Тищенко, М. Касіян з м'ячем.
Another save by Kasian (Indoor game LIONS—SCHWABEN)



Жіноча відбиванка на трен. Грудень 1953 р. Стоять зліва: Д. Грицеляк, Т. Мельник, І. Р'ябуха, Н. Баран — кер. салі. Клячать: В. Олійників, Д. Лушпинська, М. Гаврилюк, А. Гарашенко.
Volley-ball team — ladies



Іоловіча відбиванка в 1951 р. Зліва: П. Грицай — кер. л. відб., Б. Обух, В. Зваричук. І. Кінтраль, М. Дахнівський, І. Білинський, Ю. Кузик, Б. Жмундінс.
Volley-ball team — men



ол. відб. здобуває чашу У. Н. С. в 1950 р.
J. N. A. Volley-ball Tournament of 1950



Підготова буфету на забаву в 1953 р.
Social at LIONS' Clubhouse



lанка тенісу по роздачі нагород 27. жовтня 1953 р. Стоять зліва: Р. Костів, Є. Ярошевич — кер. лан., А. Соколегорський, І. Масник, О. Гладкий. Сидять зліва: Р. Дубляниця, Ю. Кузик, гол. Т-ва — мгр. І. Красник, П. Грицай, Р. Вірщук.
Tennis team — 1953



lанка столової ситківки після тренінґу 1953 р. Стоять зліва: Є. Ярошевич, І. Білинський, . Гладкий, Л. Каменецький, Р. Маркевич, Я. Красник — кер. л., О. Терлецький, О. Шенкірик, Ю. Кузик.
Table tennis team — 1953



Шістка шахістів перед змаг. з „Остен Клаб" 10. I. 1954 р. Сидять зліва: Ю. Кавка, інж. Б. Білинський, М. Модрицький, І. Височин, Р. Припхан, мгр. М. Турянський — кер. л.
Chess team — 1954



Шах. змаг. „Леви" — „Остен" в домівці Т-ва в 1954 р.
Chess team in action



Вхід на пікнік до Ріверв'ю городу, 6. липня 1952 р.
First LIONS' picnic



Івірка лещетарів, що здобула дружинове першенство в Ігрищах Молоді Америки й Канади в Лейк Плейсід, 26. 12. 1954 р. Зліва: А. Сокологорський, Ю. Кузик, Р. Стахнів, І. Білинський — кер. л.

Ski team ready for start — 1954



Іерша чаша за перше місце в І. Дивізії, весна 1951 р.

Three oldtimers (the promotion is secured)



Д. Стахровський здобуває нагороду в перегонах із м'ячем 24. червня 1954 р.

Mr. Netto presents the trophy to Jim Stachrowskyj



Івірка лещетарів, що здобула дружинове першенство в Ігрищах Молоді Америки й Ка-
ади в Лейк Плейсід, 26. 12. 1954 р. Зліва: А. Сокологорський, Ю. Кузик, Р. Стахнів,
І. Білинський — кер. л.

Ski team ready for start — 1954



Іерша чаша за перше місце в І. Дивізії,
весна 1951 р.

Three oldtimers (the promotion is secured)



Д. Стахровський здобуває нагороду в перегонах із м'ячем 24. червня 1954 р.

Mr. Netto presents the trophy to Jim Stachrowskyj



Іаша У. Н. С. за неоф. першенство укр. фут. в Америці 1954 р.
U. N. A. trophy



Чаша **USSFA** за першенство юньйорів Америка-Захід в 1951—1952 рр.
USSFA trophy — juniors



Іерех. чаша Б. Прудиуса за друж. лещ. першенство в 1954 р.
Prudyus trophy — ski



Перех. чаша Укр. Щадн. Каси в Клівленді, здобута в 1954 р.
Trophy won in Cleveland

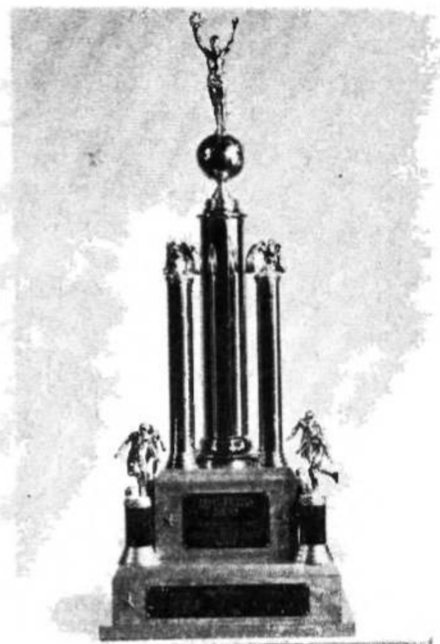


Чаші за перші місця в Індор-турн.
Зліва: 1-ша і 3-тя чаші юньйорів NSL
і Магера 1953, 1954 рр. 2-га і 4-та чаші
Трайнера 1952, 1954 р.
Trophies won in Indor Competitions





Іерех. чаша Олзена, здобута 1953 і 1954 рр.
)lsen Challenge Cup won 1953 and 1954



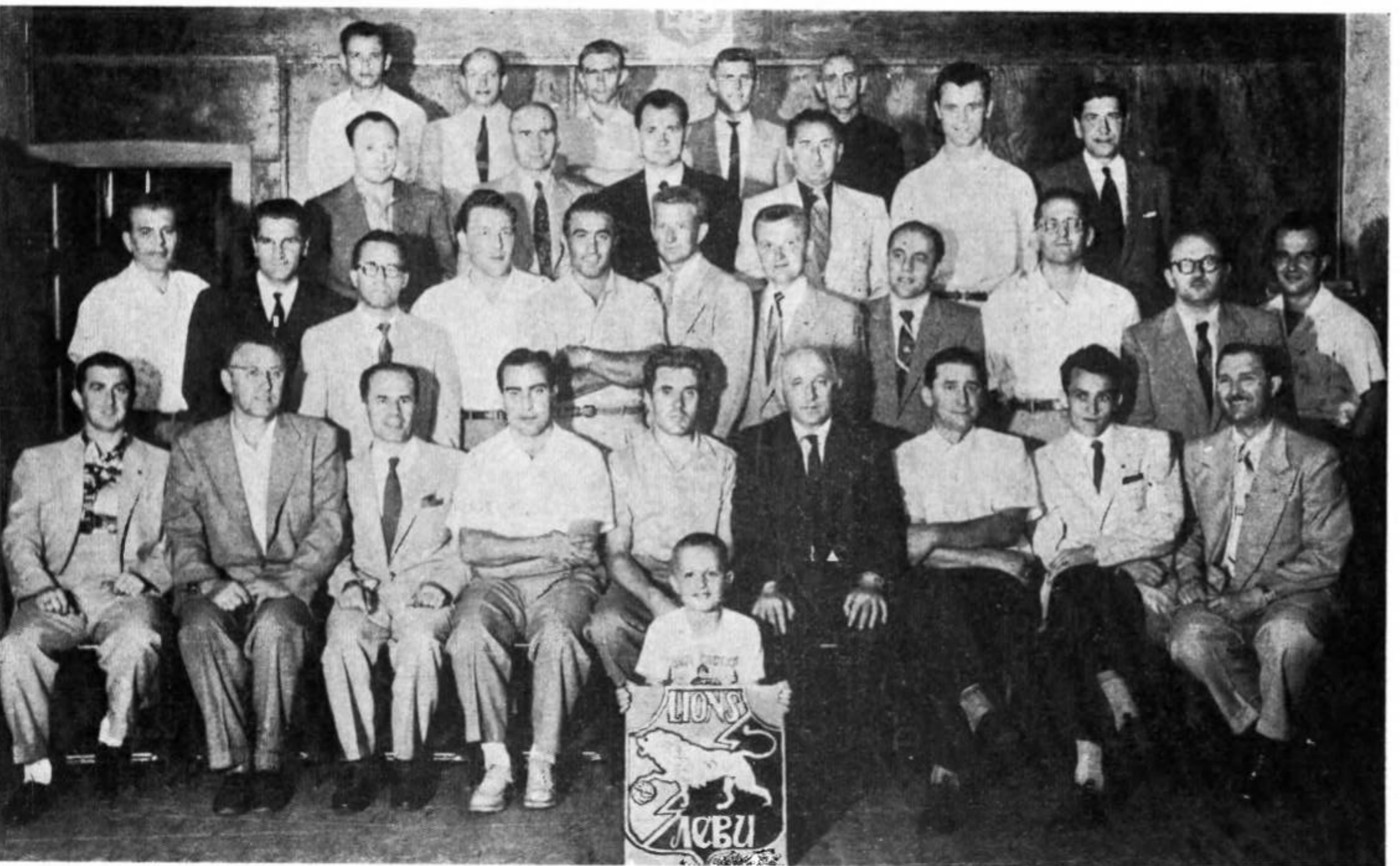
Перех. чаша Нільсена, здобута 1952 і 1954 р.
Aksel Nielsen Trophy won 1952 and 1954



Перех. чаша У. Н. С., здобута 1953 р.
U.N.A. Trophy won 1953



Господар при праці
Administrator at work


LIONS
ЛЕВИ

Федеральна Кредитова Кооператива

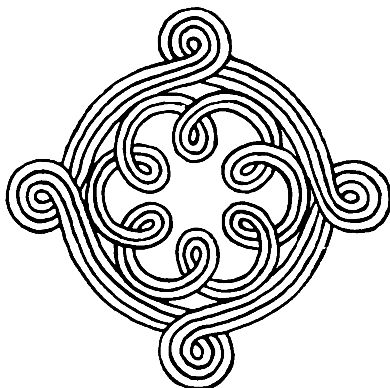
„САМОПОМІЧ“

засилає

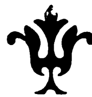
ПРИВІТ

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОМУ СПОРТОВОМУ ТОВАРИСТВУ „ЛЕВИ“

з нагоди їхнього п'ятилітнього Ювілею









З 5-РІЧЧЯМ ВІТАЄ СПОРТОВЕ Т-ВО „ЛЕВИ“

Степан Заплатинський

Президент

Українсько-Американського Кооперативного Товариства

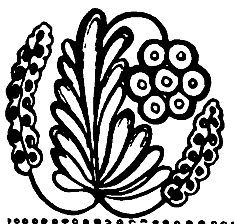
„САМОДОПОМОГА“

Власник

СКЛАДУ МЕБЛІВ І ДОМАШНЬОГО УСТАТКУВАННЯ

4753 MILWAUKEE AVENUE

Telephone KIldare 5-2757



У. А. С. Т. „ЛЕВАМ"

— ПІОНЕРАМ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТУ В АМЕРИЦІ —

З НАГОДИ ЇХ П'ЯТИЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

щирі ґратуляції

складають

Д-р АХІЛЬ і ВІРА ХРЕБТОВСЬКІ

РИБ.-ЛОВЕЦЬКИЙ КЛЮБ У ШІКАГО

має на меті плекання спортового руху і товариських чеснот серед своїх членів, розвиток любови до природи і всього того, що в ній живе.
Першим головою Клюбу був п. Василь Музика.
Від 1953 р. головою Клюбу є п. інж. М. Фещенко-Чопівський.

З нагоди 5-ліття існування братнього Т-ва „Леви“

засилає свій товариський привіт

Управа Клюбу — 2410 Вест Шікаґо Евню

Найщиріші побажання дальшого розвою й успіху

з нагоди 5-ліття УАСТ „Леви“

складають

Д-р РОМАН і СОФІЯ КРУПКА

ВСІМ ЧЛЕНАМ Т-ВА „ЛЕВИ“

з нагоди їх 5-літнього Ювілею

бажаємо багато успіхів у житті й спорті

Д-р ВАСИЛЬ і ЕМІЛІЯ СТЕФУРАКИ

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ В АМЕРИЦІ

Відділ у Шікаґо

Товариство, як професійна організація, існує від 1950 року. — Відділ зорганізував „Семінар Стосованої Техніки“. Інформує в усіх ділянках техніки: оформлення винаходів, технічних видавництв, організації технічних підприємств та підшукання праці.

З нагоди 5-ліття існування Спортового Товариства „Леви“

засилає привіт

Інж. Віктор Васинчук, голова — 4122 Вест Джордж Стр. в Шікаґо


MUZYKA & SON

ЗМІСТ